Milliyet

ÇOCUK

31 Mayıs 1982 ● Sayı: 23 ● 30 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
2 ANSİKLOPEDİ BİRDEN VERİYORUZ

Büyük Dünya
Keşifler Tarihi
Ansiklopedisi

TÜRKLERİN ve TÜRKİYENİN
TARİHİ
ANSİKLOPEDİSİ

GÖK MAVİ, ÇİMEN YEŞİL GÜNEŞ KIRMIZI, DUMAN GRİ...

RESİM ÇİZMEK

İster kâğıda, ister kartona, ister tahtaya! Havadan etkilenmeyen özel mürekkepli, pırıl pırıl canlı FABER renkleriyle...
Büyük hazneli, kalınlaşmayan, parçalanmayan özel uçlu FABER 50-F keçeli kalemleriyle...
FABER 50-F keçeli kalemlerini 20'lik, 10'luk ve 5'lik takımlar halinde, dilerseniz de tek tek alabilirsiniz!

Johann FABER

FABER
KEÇELİ KALEM

FABER Türkiye'de ADEL tarafından üretilmektedir.

yorum

BİZDEN SİZE

ÖNEMLİ DUYURU

BİR süredir yayınlamakta olduğumuz, **"Yaz Tatiliniz Bizden"** adlı kampanyamız, **Armağan Yağmuru** sayfasında yayınlamakta olduğumuz 12.kupon ile sona erecek. Göndereceğiniz kuponlarla noter önünde çekilecek kur'ada kazanacak okurlarımız, yaz tatillerini ceplerinden hiçbir ücret ödemeden geçirebilecekler.

Bu kur'amıza katılabilmeniz için, 1'den 12'ye kadar olan, **"Yaz Tatili"** kuponlarını, 15 gün içinde bize ulaşabilecek biçimde, **Milliyet Çocuk Dergisi, Yaz Tatiliniz Bizden, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu-İstanbul** adresine yollamanız gerekiyor.

Kuponları eksik olan arkadaşlarımıza da bir uyarıda bulunmak istiyoruz:

Arka kapak içinde yayınladığımız, **"Joker"** kuponunu, eksik olan herhangi bir **"Yaz Tatili"** kuponunun yerine kullanarak, kur'amıza katılabilirsiniz. Önümüzdeki iki hafta da, **"Joker"** kuponlarını yayınlayarak, kuponları eksik olan arkadaşlarımızın da kur'aya katılmalarını sağlayacağız.

YAKLAŞIK ilk, **"Milliyet Çocuk Özel Sayı"**sını yayınladığımızdan beri bize gelen mektuplar, derginin sevilen kahramanı **Cimcime**'yi de bir özel sayıda görmek istediklerini belirtiyordu. Biz de bu okurlarımızın dileklerine uyarak, bu ayki **"Özel Sayı"**mızı bu kahramana ayırdık. Haziran ayının 15'inde piyasaya çıkarılacak bu albümde, **Cimcime**'nin başlarından renkli serüvenlerinin yanı sıra, çeşitli hikâyeler ve Bilmece-Bulmaca sayfaları, ayrıca **Cimcime**'nin özel bir armağanı sizleri bekliyor.

Esenlik dileklerimizle...

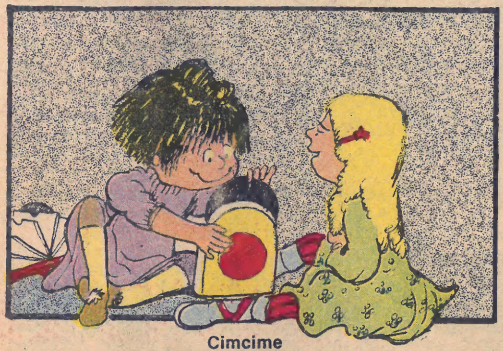

Cimcime

Milliyet ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu Yazışleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayın, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu-İstanbul. Telefonlar: 224410 (10 hat)-268386. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul. Abone Koşulları: Yıllık 1720, Altı aylık: 860 TL. (Uçak ile yıllık 1880, Altı Aylık 940 Lira.) Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır. Türkiye'de satış fiyatı: 30, Kıbrıs'ta 40 Lira.

Yıl: 12 Cilt: 3 Sayı: 23

31 Mayıs 1982

OKURUN SESİ

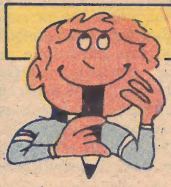

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı, "Milliyet Çocuk Dergisi Okurun Sesi Cağaloğlu-İstanbul" adresine bekliyoruz.

Derginizi çok seviyorum. Ancak bazı eksiklikler var. Birincisi, dergide bir spor köşesinin bulunmayışı. Bence, yurttan ve dünyadan spor haberleri verirseniz çok iyi olur. İkinci isteğim, hayvanlar ansiklopedisi de yayımlamanız.

Taner GÜLSOY (İstanbul)

Derginizi alıyor ve her yönüyle çok beğeniyorum. Ayrıca spor dalları hakkında bir köşe oluşturursanız çok memnun olurum.

Oktay EKE (Bandırma)

Çıkarttığınız dergi bize her yönden faydalı oluyor. Ansiklopedi eklerinden ve çizgi romanlardan çok hoşlanıyorum. Bu arada pul ile ilgili konulara önem verirseniz sevineceğim.

Türkân ÇİFTÇİ (İstanbul)

Derginizi alıyor ve merakla izliyorum. Yeniliklerinizi çok seviyorum. Fakat Pembe Panter'in olmayışına üzülüyorum. Tekrar yayınlamaya başlarsanız çok sevineceğim.

Oktay TURCA (Bursa)

İÇİNDEKİLER

Yaşanmış Serüvenler
Atocha'nın Altınları... 4-5
Red Kit
Lord Badi Badi..... 6-9
Hikâye
Çocukla Atı..... 10-11
Savaş Büke
Şiir
Ayhan Gülsoy..... 11
Rik Denizler
Aslanı..... 12-15
Gizli Yediler Yetişti 16-17
Tarzan
Çöl Yıldızı..... 18-20
Bernard Prens
Yangın 21-23
Sinema-TV-Pul-Plak
Kitap-Satranç... 24-25
Cimcime..... 26-27
40 Ambar..... 28-29
Kraliçe'nin
Gerdanlığı..... 30-33
Bilmece-Bulmaca 34-35
Okurdan Okura.. 36-37
Mırnav..... 38

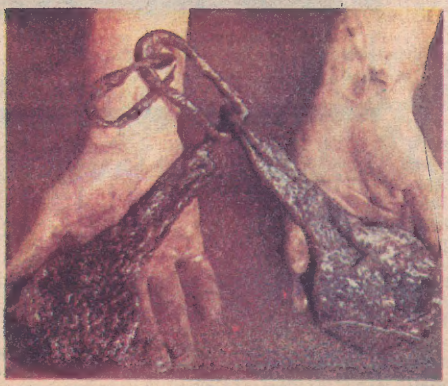

Bu da bir başka düşman caydırıcı: Topla birlikte atılıyor ve yelkenleri yırtıyor.

Nefis işlemeleriyle bu tarihî topun altındaki numaralar, Atocha'nın yük listesinde yer alıyordu. 360 yıl sonra yeniden güneşlığına kavuştular...

Top güllesi, üzüm salkımı şeklinde dökülmüştü. Çarptığı yerde daha büyük zarar versin diye...

2 Yaşanmış Serüvenler

ATOCHA'NIN ALTINLARI

MEL, ben İspanya'dayken boş durmamış, deniz tabanını araştırmak için, elektrik süpürgesine benzeyen bir araç hazırlamıştı. Bu garip araç, kanalizasyon temizliğinde kullanılan vidanjörlerin irisini de andırıyor, denizden emdiği kumu çalışılan yerin en azından 50 metre ilerisine boşaltıyordu. İçindeki süzgeçlere takılan sert cisimler, yine sualtında kurulan eleklere boşaltılıyor, böylece bir dalgıcın bir günlük çalışmasını bir saat içinde bitirebiliyordu. Mel'in aklı teknik işlere çok iyi çalıştığı için bir de manyetometre yapmıştı bu arada. Bu araç da tekneden salınıyor, deniz dibindeki metal cisimlerin varlığını saptıyordu.

İki araç da umduğumuzdan çok işe yaradı. Manyetometre, güçlü sinyaller verdiğinde hemen dalışa geçen iki dalgıç, aracı haklı çıkardı: Üç tane kocaman top yüzyıllardır yattıkları derin uykudan uyandırılmıştı! Geminin güvertesine binbir zahmetle çektiğimiz bu topların üzerindeki işaretleri okuyunca, sevinçten deliye döndük! Topun döküm sıra numarasıyla, ağırlığını içeren 24 0 99 L rakamları, Atocha'nın malvarlığının dökümünü yapan 2000 sayfalık noter tasdiknamesinde de yazılıydı! Atocha'ya bir adım daha yaklaşmıştık!

Geminin gövdesinin yıllar boyunca karşılaştığı doğal olaylar sonunda sağlam kalamayacağı kesindi. Bu nedenle biz, ancak deniz tabanına dağılmış metal cisimleri bulabilirdik. Gemi, sağlam kalmış olsaydı, bizden yıllarca önce bulunması işten bile değildi. Anlayacağınız, el yordamıyla bulanık suda balık avlamak gibi bir şeydi yaptığımız. Yine de başarılıydık!

DALGIÇLAR; demir attığımız noktadaki araştırmalarını hem Mel'in elektrik süpürgesiyle hem de el yordamıyla sürdürüyorlardı. Altın hırsı, define heyecanı insanı daha da dikkatli yapıyor: Gençlerden birisi, Atocha kaptanının astrolabını bulacak kadar keskin gözlü çıktı. Astrolab, ya da usturlap, eskiden gökcisimlerinin yüksekliğini saptayıp, rotayı kontrol etmekte kullanılan bir gözlem aracıydı. Günümüzde kullanılan sextant'ın ilkeli olan bu cismin ön yüzünde, altta yer alan 5 nokta, yapımcısının Portekizli Lopo Homem olduğunu işaret ediyordu.

Lopo Homem'in gözlem araçları atölyesi hayli ün salmıştı, hassas, güvenilir ürünleri vardı ve bunlara sahip olmak, kaptanlar arasında saygınlık kaynağıydı. Homem'in usturlap'ına sahip olan da bunu yanlışlıkla küpeşteden düşürmeyeceğine göre, bu, Atocha'nın kaptanınındı. Aynı noktadaki diğer dalgıçların bulguları da bronz pergeller oldu. Bunlar, özellikle, harita üzerinde uzaklık ölçmekte kullanılan türdendi. Kuşkusuz, Atocha'nın kaptan köprüsünün parçalandığı yerdeydik.

Mel, içgüdüsüne ve rüyalara çok inanır. Gece ne gördüyse, ertesi gün yüzünden okunur, hareketleri değişir. Olayın akşamı gördüğü rüyada, demir alıp, biraz daha kuzeye ilerlemesi gerektiği söylenmiş kendisine. Karşı koymamız olanaksız, kırılır, incinir, çaresiz kuzeye yollandık. Çok şükür, fazla gitmeden demir attık, yoksa bir rüya uğruna her şeye sünger çekmemiz işten bile değildi!

Nerede o eski define avcıları? Define Adası romanındaki gibi eski bir haritayla işe kalkışsak, elimiz boş dönerdik mutlaka. Şimdikiler gelişmiş ölçüm araçları kullanıyor, denizin ortasına kurulu şu sette gördüğümüz gibi.

RÜYA doğru çıktı! Dalgıçlar ve Mel, dipte geçirdikleri 25 dakika içinde bir altın disk, iki de altın külçesi buldular! Diskin ağırlığı 2 kiloya yaklaşıyordu! Düşünün bir kere, gramı bile yüzlerce lira eden bir madenden, iki kilo buluyorsunuz! Külçelerden birisinin üzerindeki numarayı okuyabildik: 4584. Hemen, bu numarayı noterin defterinden araştırdık, vardı! Ağırlığı da defterde belirtildiği gibiydi. Bu külçe Atocha'nın kargosundandı!

Çalışmalarımız hızlandı, 3 ay içinde denizin tabanını karış karış taradık ve neler bulduk neler: 6240 adet gümüş para, 11 altın para, 10 ağır altın zincir, 2 altın yüzük, 3 kurşun-kalay karışımı tabak, 3 gümüş kaşık, 1 gümüş ibrik, zümrüt süslü altın bir kupa... 34 eski tüfek, 44 kılıç, 15 hançer, 6 taş atan top ve 120 döküm top güllesi...

Yıllar boyu süregelen bir rüyanın, gerçek meyveleriydi bunlar. Tarihî değerleri de hesaba katılınca 100 milyon doların üzerinde bir servet bulmuştuk... Işin zor yanı da bundan sonra başladı ya...

Amerika Birleşik Devletleri yasalarına göre, define arayıcıları, buldukları her nesneyi, ekibe katılan yeminli bir gözlemciye göstermek ve kayıdını yaptırmak zorundadır. Bu kişi, buluntunun elden çıkarılmamasını, çıkarılırsa da ilgili eyaletin yasaları uyarınca, devlete bir bölümünün ödenmesini sağlamakla yükümlüdür.

Bizim defineyi bulduğumuz günlerde, araştırma yaptığımız sular, Florida sınırları içindeydi. Vali yardımcısı Bruce Smathers ve Tarih ve Arşivler Müdürü Robert Williams'ın eyaletin çıkarlarını gözetmek için atanmasıyla, defineyi eyaletle aramızda bölüştük. Usturlap ve kıymetli bir para koleksiyonuna ilk anda sahip çıkıverdi eyalet, sesimizi çıkaramadık. Daha sonra toplardan bazılarına da el koydular. Böylece, eyalet, yasalar uyarınca hakkı olan dörtte bir hissesini almıştı. Son günlerde hızlandırılan bu bölüşme işini garipsemiştik, fakat nedenini kavrayamamıştık. Az sonra anlaşıldı: Federal Yüksek Mahkeme, Florida karasuları sınırını değiştiren yeni bir karar alıverdi! Bu durumda Atocha, karasuları dışında kaldı! Eyalet, biraz daha ağır davransaydı, eli boş dönecekti bu seferden. Atak tavranıp, dörtte birini kaptı! Hemen yeni bir dava açtık, eyaletin haksız hissesini iade etmesini istedik.

MEL, bu iş uğruna yıllarını vermiş, binlerce dolar harcamıştı. Elbette devletin hiçbir hakkı olmadığını düşünmüyordu ama böylesine açıkgözlü davranılmasını onuruna yediremiyordu. Parası çıkışmadığı için çevresine borçlanmış, bu iş için kurduğu şirketin hisse senetlerinin anaparasını ödeme zamanı da gelmişti. Mel dışında çoğunluk aylıklı olarak çalışıyordu, yine de uygun görülecek miktarda define hissesine hak kazanmışlardı. Şimdi, Mel'in bunları ödeyebilecek durumda olmadığını söylesem inanır mısınız? 100 milyon dolarlık defineyi bulmasına rağmen? Eyalet, yasal yetkilerini kullanıp, Yüksek Mahkeme'nin karar vermesine kadar definenin tümüne el koydu, bütün haklarımızı askıya aldı!

Şimdi, Atocha'nın hazineleri, Florida'da eyalet hapishanesinde yatıyor. Evet, evet, gerçekten, bir büyük hücre sadece bu işe ayrıldı, define orada, sıkı gözetim altında...

Bu uğurda yitirdiklerimiz gözümün önüne geldikçe, Mel ve ben, bir garip oluyoruz... Mahkemenin bunca iş arasında 20. yüzyıl definecilerinin derdine ne zaman eğileceğini bilemeden, öylesine kalakaldık, oturuyoruz.

Bazen, Florida hapishanesindekiler ne kadar da şanslı adamlar diye geçiriyorum aklımdan. Giderken bizim emanetlerden birazını alsalar, yaşadılar demektir! Örneğin, büyük bir kaçış planı hazırlasalar!? Sonra da... Bir-iki parça... Çok değil... Üfff!

Bazen de Atocha'nın kaderine takılıyor aklım... Bir imparatorluğun hazinesinin en değerli parçalarının sonu bu mu olacaktı? Yüzyıllar boyu deniz dibinde yat, sonra da hapishaneyi boyla... Olacak iş mi bu?

Boşuna definecilerin diline takılmıyor şu lâf: Olmaz, olmaz deme, olmaz olmaz!

BİTTİ

Doğa, bu gümüş paraları kendisine mal etmek istercesine kum ve deniz kabuklarıyla kaplamış. Temizlenince pırıl pırıl yüzleri ortaya çıkıyor.

Gelecek Hafta: Kafatası Avcıları.

RED KİT LORD BADİ BADİ 4

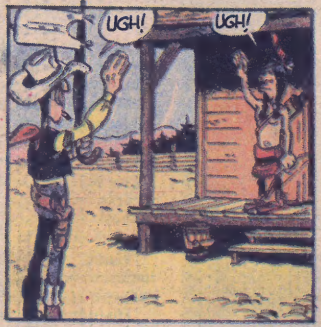

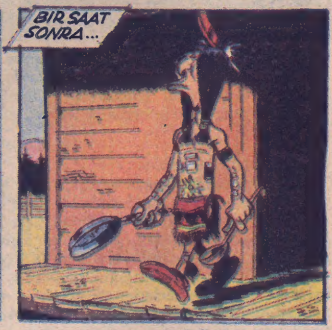

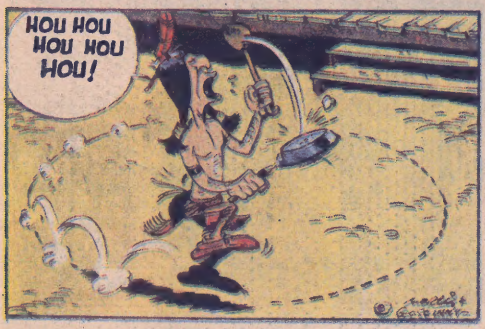

NASILSINIZ?
NASILSINIZ?
UGH!
SEN BADİ'NİN AKRABASI · BADİ'NİN AKRABALARI OLMAK BENİM DOST!
EHM... SAĞOLUN. İZNİNİZLE MALİKANEYİ BİR GEZELİM.
BENCE BİRAZ HARAP BİR YER...
GÖRÜŞÜMÜ SORARSANIZ, FAZLACA HARAP BİR YER...
HİZMETKÂRLARI GÖRMEMDE YARAR VAR. KÂHYALAR, AŞÇILAR, ODA HİZMETÇİLERİ NEREDELER ACABA?
İŞTE!
!
ÖZÜR DİLERİM EFENDİM AMA ASGARİ PERSONELİN BULUNMADIĞI BİR YERDE...
DUR BAKALIM CEYMS, BURASI YENİ BİR ÜLKE. GELENEKTEN GÖRE... NEKTEN YOKSUNLAR... HEM HİZMETKÂR BULMAK O KADAR ZOR DEĞİL Kİ.
ÖYLEYSE MUTFAĞA BİR GÖZ ATAYIM.
KORKARIM JAK UĞURSUZGİL KASABADAN KİMSEYİ BURADA ÇALIŞTIRTMAZ WALDO...
AYRICA TARLA VE HAYVANLARIN BAKIMI İÇİN...
AAAH!

SAKİN OL SAM, NE OLUYOR?
?
MÜSAADENİZLE BEN ANLATAYIM, BU ADAM FOL YOK YUMURTA YOKKEN ÜZERİME SALDIRIP BENİ BIÇAKLAMAK İSTEDİ.
LONDRA'DA HAMPCESTER KONTU'NUN HİZMETİNDEYKEN DE BAŞIMA BİR OLAY GELMİŞTİ AMA BÖYLESİ İLK KEZ OLUYOR...
EVET SAM?..
BEYAZ GÖĞÜSLÜ İLE SAM, BU EVDE BERABER OTURUP HİZMET EDECEKLERİ VE BU EVİ KORUYACAKLARI İÇİN SAM BIÇAĞINI VERİP ONUNLA DOST OLMAK İSTEDİ.
GÜLÜNÇ BİR ŞEY BU!
ÖYLE DEME CEYMS. BİR SİYU'NUN GÖSTEREBİLECEĞİ EN BÜYÜK YAKINLIK BU!
BİR TÜR TANIŞMA TÖRENİ OLSA GEREK... BAĞIŞLADIM ONU...
ÖYLEYSE GİDİP BIÇAKLARI DEĞİŞİN DE GELİN. GARA GİDİP EŞYALARIMIZI ALALIM.
AZ SONRA..
TAMAM MI?
UGH! EFENDİMİN EMİRLERİNİ BEKLEMEK BEN!
HERHANGİ BİR KLÜBE ÜYE MİSİNİZ?

TAMAAM! İŞTE EŞYACIKLARIMIZ. ARTIK GÜZEL GÜZEL YERLEŞEBİLİRİZ.
!
BU ÇOK KOMİK BİR TİP RED...
SANA ÇİFTLİĞİNİ GEZDİRMEK İSTİYORUM WALDO. ATA BİNEBİLİR MİSİN?
ELBETTE. BİNİCİLİK GİYSİLERİM ŞU SANDIĞIN İÇİNDE. DEĞİŞİP GELEYİM.
USLU BİR AT BULALIM. BİNİP BİNEMEYECEĞİNİ BİLMİYORUM.
BÜTÇÜNÜN BEYGİRİ BURADA. BİNSİN ONA!
GEL WALDO. EĞERLEDİM ATINI!
DUR OĞLUM, DUR!
BUNLAR DA NESİ WALDO?
TİLKİ AVINDA BU GİYSİLERİ GİYERİZ... EH, ŞİMDİ DE EŞEĞE BİNMEYECEĞİMİZE GÖRE...
GİDELİM SAYIN AT!
??
RED... BUNUN BADİ'NİN AKRABASI OLDUĞUNA EMİNSİN Mİ?
SÜREÇEK

ÇOCUKLA ATI

SAVAŞ BÜKE'nin Bir Hikâyesi

Resimler: Nezahat Doğaner

Ahırı, süzülen güneş, biraz da Hasan'la atın birbirlerine umutla, sevgiyle duyguyla bakışlarındaki pırıltı aydınlatıyordu...

PIRIL pırıl tüyleri, bir kadın berberinde özene bezene yapılarak sonradan takılmış izlenimini uyandıran uzun, biçimli kuyruğu, milimetrik ölçülerle kesilip biçimlendirilmişcesine, boynunun iki yanına sarkan yelesiyle arabaya koşulan atlardan çok büyük ödüllü koşulara katılan yarış atlarını andırıyordu. Ahırında yan yatmış duruyordu. Bu görünümüyle kumsalda güneşlenen Afrikalı güzeller gibiydi. İnce beli, kuzgunî rengi, anlamlı bakan gözleriyle cinsinin en güzeli gibi görünüyordu insanın gözüne. Böylesine güzel, çekici bir atı yerde yatarken değil de, dimdik ayakta dururken görebilmek, izleyebilmek çok daha zevk verici, görkemli bir görüntü olurdu. Ne ki, bu güzel hayvan kalkamazdı ayağa. Ön ayaklarından birinin bileği kırıktı. Şöyle böyle ononiki gün önce tarla dönüşü, köye yakın bir yol kavşağında köyün minibüsü çarpmıştı ona.

O anda Hasan'ın yüreğindeki acı, ciğerindeki sızı, tüm beynini kaplayan üzünç çok büyüktü. At sahibinin araba sahibinin oğluydu Hasan. Babası da pek kahırlandı atının kırık bacağına. Onun kahrı, onun tasası işe yarayan bir hayvanın işe yaramaz duruma gelişinden kaynaklanıyordu. Hasan'sa bir arkadaş, bir dost sevecenliğiyle büküvermişti boynunu.

Ahırı biraz büyük, tavana yakın yerdeki pencereye benzer delikten süzülen güneş, biraz da Hasan'la atın birbirlerine umutla, sevgiyle, duyguyla bakışlarındaki pırıltı aydınlatıyordu. Öylesine ışık ışık, öylesine yanarcasına, öylesine sevdalı sevdalı bakıyorlardı birbirlerine...

Sordu Hasan babasına, ne zaman iyileşir bu atın ayağı, diye...

"Yakındır oğul yakındır. Görmüyon mu iki haftadır bakıp ediyoruz işte usulüne uygun olaraktan. Uvduk uvaladık, ak melhem bastık, kara melhem bastık, sardık sarmaladık... Gayrı çarası Allah'tandır zahir."

HASAN, hem kendi kendine atın çabucak iyileşmesi için dualar ediyor hem de minibüs sürücüsüne içinden içinden sövüyordu.

"Pis adam. Haym herif... Mahvetti atın bacağını. Sıpası ölesice... Gö-

rür o gününü, elbet düşer elimize..."

Neredeyse köy düğünü yapar gibi zurnalar çaldırıp, davullar vurduracaktı Hasan. Öylesine sevinivermişti atının sekmeden yürür duruma gelmesine. Atının boynuna boynuna zıplayıp sarılıyor, öpüyordu. At da bu sevgiyi karşılıksız bırakmıyor, boynunu Hasan'ın yüzüne sürtüyordu.

"Bırakın oynaşmayı, tak şu koşumları, geçir boynuna hamutunu hayvanın. Koş arabaya. Tarlada işler bizi bekliyor..."

Böyle dedi babası...

"Haydi deeeeh..."

BU sese yıllardır alışık olan at hareketlendi ağırdan ağırdan... Bilirdi işini. Ahırla düzlük yol arasındaki bol tümsekli bölümde böyle usul usul gitmezse arabanın dingil ya da makas kıracağını bilirdi sanki. Ama düz yola çıkınca da tutmayın, öteki at arabalarına tozunu göstermez...

Yolları ezbere bilir. Köyden tarlaya, tarladan köye koyuver gitsin kendi kendine. Gem uçlarından sürücüsünün ellerine değin uzanan dizgin onu yönetmek için değil de bir takı, bir süs yerine kullanılıyor gibidir.

Hasan, kaza sonrasının bu ilk seferinde arabanın üstünde keyifli keyifli oturuyor, gözlerine güneş gelmesin diye de kasketinin siperliğini güneşe göre ayarlıyordu. Babası ise arabanın içine bağdaş kurup oturmuş, geçen yaz ilçe panayırından aldığı güneş gözlüğünün toza bulanmış camlarına aldırış etmeksizin küçük not defterine kargacık burgacık yazdığı rakamlarla bir şeyler hesap etmeye uğraşıyordu. Hasan'ı sırtından dürtüp seslendi.

"Ula Hasan, şehir esnafı işi hepten kiloya dökmüş. Benim aklım ise şinik, batman, okka, dirheme eriyor. Senin mektep görmüşlüğün var biraz. Al, şu hesabı sen hallet bakalım. Ver dizginleri bana, geç sen şuraya..."

Onlar yer değiştirmeye hazırlanırken at durdu. Az ötede de, onun ayağına çarpıp kıran minibüs yolun tam orta yerinde duruyordu. Sürücüsü geldi yanlarına.

"Emmi be, benim meret bozuldu yine, benzin çekmiyor motor. Senin arabaya bağlayalım da beni şoseye dek çekiversin. Sonrasını ben hallederim."

"Olur."

"Olmaz."

İlk yanıt babasından, ikincisi oğlundandı. Hasan sevgili atının ayağını kıran bu adamın minibüsü için yardımcı olmak istemiyordu.

"Olur. Olur..."

Hasan üstelemedi. Üstelese biliyordu babasından yiyeceği sunturlu küfürleri. Hiç ses etmedi. At arabasını minibüsün önüne yanaştırdılar. Sürücü çekme halatını bağladı, geçti oturdu direksiyon başına.

"Deeeeh... Haydi deeeeeh..."

AT, sahibinin bu sesine ilk kez aldırış etmiyor, yerinden bir adım bile kıpırdamıyordu. Dizginlere asıldı Hasan'ın babası. Gevşetti, bir daha asıldı. Baktı olmuyor, atladı arabadan geçti atın önüne. Dizginleri bu kez çene altından kavrayıp çekiştirdi... Ne yapsa boş. At hırçınlaşıp kafasını iki yana sallamaya, kızgın kızgın kişnemeye başlayınca anladılar ki çare yok bu işe. Üstelemediler. At başını iyice geriye çevirdi. Kendisine çarpan minibüsü renginden mi tanıdı, şeklinden mi tanıdı bilinmez. Sonra da ön sol ayağına baktı. Sonra yine minibüse. Bir ayağına bakıyordu bir minibüse. Bu işi bu yaptı gibilerden. Hasan atın yerinden kıpırdamamasına bir seviniyor bir seviniyordu ki hani neredeyse keyfinden türkü çağıracaktı.

Sürücü; seni de yolundan alıkoyduk emmi, diyerek minibüsünden inerken babası, Hasan'a döndü.

"Bu işi olsa olsa sen halledersin be Hasan, hadi yürüt şu atı, o seni kırmazdır herhal..."

Hasan, arabanın üstünde ayağa kalktı, kolunu öne uzatıp işaret parmağıyla minibüsçüyü gösterip kızgın kızgın konuştu.

"Baba biliyon dimi bu adamın hayınlığını? Bizim ata çarptıktan sonra ben ahlanıp vahlanırken o "ne olmuş ülen, ölmedi ya pis beygir" deyip çekip gitmişti bizi oracıkta bırakıp."

"Canım boşver geçmiş güne... Hadi sen gel de yürüt şu atı. Yardımdan ziyanlık gelmez."

Hasan omuz silkti. Babası alışılmışın dışında yumuşak bir tavırla üsteleyince yapacağı pazarlığın haklılığına inanarak koşul sürdü.

"Bir koşulla yürütürüm ben atı. Şoför efendi, pis beygir dediği bu hayvancığın ayağını öpsün, hem de tam kırdığı yeri öpsün... O zaman olur, yoksa karışmam ben ötesine..."

Baktı ki bu işin başka çıkar yolu yok, vardı atın yanına sürücü. Eğildi ayağı dibine, bir güzel öptü atın ayağını...

Hasan da geldi atının yanına. Okşadı onun boynunu. Sonra zıplayıp çıktı arabaya... Babası gelip yanına oturdu. Sürücü minibüsüne bindi.

"Deeeeeh..." dedi Hasan.

Deminden beri yerinde çakılıp kalan at aldığı bu komutla yola koyuldu. Hasan'ın sevecen sesi hareketlendirdi onu...

EMEKLİ DEDEM

Çizgi filmleri eskiden
Dedemle birlikte izlerdim
Şimdi emekli oldu
Her şeyi unuttu

Günboyu sinirli, öfkeli
Çatıyor kim gelirse
Gönlümü alıyor babaannem:
—Böyledir emekliler
Ne olur üzülme!

Ben emekli olunca
Kırmak istemiyorum kimseyi
Şimdiden öğreneyim öyleyse
Zamanı yenmeyi

AYHAN GÜLSOY

At durdu. Az ötede de, onun ayağına çarpıp kıran minibüs yolun tam orta yerinde duruyordu...

RİK DENİZLER ASLANI

VE BİR ŞEYLER DÖNDÜĞÜNÜ ANLAYARAK HEMEN SARAGA DOSRU YÜRÜDÜ.

GÜÇLER DENKTİ. BÖYLECE, KAPTANLAR SAVAŞA GİRİŞMEYİ GÖZE ALAMADILAR.

BU ARADA...
GÖZLERİNİN BAĞLANMASINI İSTER MİSİN RİK?

GEREĞİ YOK. ASLINDA SURATINI, GÖRMEK MİĞDEMİ BULANDIRIYOR. BUNDAN KURTULACAĞIM İÇİN ÇOK SEVİNİYORUM.

BU KENDİNİ BEĞENMİŞİ HEMEN YUKARI GÖTÜRÜN..
OH! BABACIĞIM LÜTFEN.

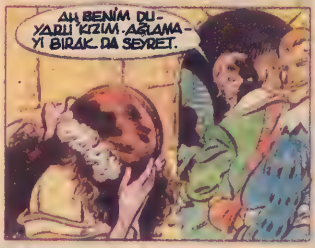
AH BENİM DUYARLI KIZIM. AĞLAMAYI BIRAK DA SEYRET.

SENDE DÜŞÜNÜR!
MERAK ETME... CİN GİBİ UTANCIMI GİZLEMEK İÇİN BİR DELİĞE GİRECEK DEĞİLİM.

HA! HA! HA! BU ALÇAK ÖDLEKTEN HOŞLANIYORUM.
TAM SANA LAYIK BİRİ O GARSİA!

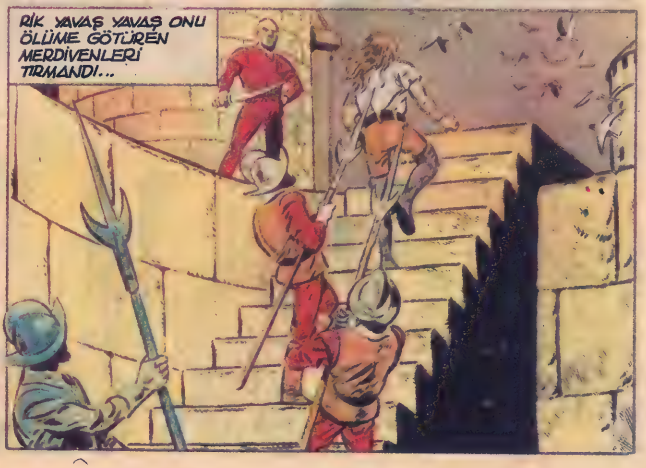
RİK YAVAŞ YAVAŞ ONU ÖLÜME GÖTÜREN MERDİVENLERİ TIRMANDI...

HA!HA! HA! YUKARIDA HAVALAR NASIL RİK?..
HEY GARGIA! İKİ GEMİMİZ DE HIZLA LİMANA GELİYORLAR

NEEE??.. BUNU SONRA ÇÖZÜMLEYECEĞİZ. TORRALA KENDİNİ RİK.

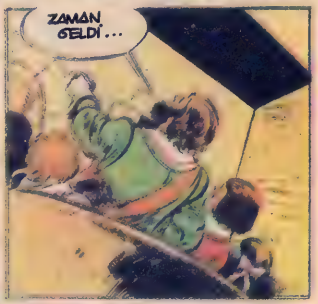
ZAMAN GELDİ...

BIRAKIN!

METİN OLMALIYIM..
RİK!

OH! CİN...
YAKALAYIN ONLARI !.. ATEŞ !.. ATEŞ !..
PANG
PANG
PANG
SAĞOL CİN... SENDEN KUŞKULANDIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM...
HEH ! HE ! OYUNCULUK YETENEĞİMİ GÖSTERDİM DEĞİL Mİ? BENDEN İYİ TİYATRO OYUNCUSU ÇIKAR DEĞİL Mİ?
AMA İZLEYİCİLERİ SELAMLAMAYA DAHA ZAMAN VAR. HENUZ OYUN BİTMEDİ.
PANG
SÜRECEK

ENID BLYTON'un romanı

GİZLİ YEDİLER YETİŞTİ

4

PET, gülerek: "Zavallı Bobi'cigim. Sen bizim yeni toplantı yerimizden pek hoşlanmayacaksın korkarım... Hey çocuklar! Biz yukarıdayken Bobi'ye bekleme yeri olarak şu karşıdaki kovuğu hazırlayalım mı, ne dersiniz?"

Hepsi birden Pet'in gösterdiği yere baktılar. Yakınlarda bir ağacın gövdesinde tam da Bobi'nin girebileceği kadar bir oyuk vardı.

"Battaniyesiyle kemiğini oraya yerleştirdik mi, orasının kendisine hazırlandığını şıp diye anlar," dedi Pet, "Burada bekle bizi dersek, bir ağaçtan ininceye kadar bir yere kımıldamadan bizi bekler."

"Böylece bizi, kimseye çaktırmadan korumuş da olur. Birisi yaklaştı mı havlar, bizi uyarır!" Çakı'nın aklı bu fikre yatmıştı.

Bobi'ye de bir yer bulmuşlardı işte. Köpek ağaca çıkıp, toplantılarına katılamayacaktı ama, esaslı bir görev üstlenmişti, güzel bir de gözcü yeri vardı.

Söylenen her sözü anlamış gibiydi Bobi.

"Hav! Hav! Hav!"

Gizli Yediler'in kendisine verdikleri görevi kabul etmişti. Kuyruğunu neşeyle sallayarak önlerinden koşmaya başladı. Çocuklar farkında olmasalar da Bobi, yemek zamanının geldiğini çok iyi biliyordu!

● *"Eveet, herkes sırayla söylesin önerilerini..."*

3

Gizli Toplantılara Hazırlık

ERTESİ gün biraraya gelen Gizli Yediler'in hiçbirisi heyecandan yerinde duramıyordu. Rüzgârlı Koru'ya doğru giden yolda, hepsinin ellerinde bir sürü eşya, hızlı adımlarla ilerliyorlardı.

Herkes söz verdiği eşyayı getirip, Pet'in evinde toplanmıştı önce. Çano'nun kucağı, kapkacak, bardak, kaşık, çatal doluydu. Tombik'le Kaptan keresteleri yüklenmişlerdi. Kaptan, beline metrelerce ip dolamıştı.

Cinci dikkatle katladığı muşambayı kolunun altına sıkıştırmış, Çalıkuşu'nun yastıkları taşımasına yardım ediyordu.

"Bahçemizdeki eski kulübeden aldım bu yastıkları..." dedi Çalıkuşu, "Biraz pis ve pek de yumuşak değil ama nasıl olsa kirlenecekler diye düşündüm. Yalnız altı tane bulabildim, bir tane daha bulmak sizlere kalıyor."

Cano hemen koşup eski toplantı yerinden bir yastık getirdi. Şimdi yedi üyenin de birer yastığı olmuştu.

Çakı, çikolata ile bir kavanoz dolusu bisküvi getirmişti. "Annem yolladı bunları..." dedi, "Gizli Yediler'i şimdiye kadar hep senin annenin doyurduğunu, şimdi sıranın kendisinde olduğunu söyledi."

Pet bu işe sevinmişti. "Nefis bisküviler doğrusu!" Pet de kumbarasını zorlayıp biraz para çıkartmış, bir şişe limonata almıştı. Limonata özünü suyla karıştırmak gerekeceğinden iki şişe de su almıştı yanına.

BOBİ bile eşya taşıyordu! Üzerinde yattığı küçük mindere sıkı sıkıya sarılmış, bir iple bağlanmıştı. Bu küçük çıkını ağzında taşırken, kendi eşyasını başkasına taşıtıp yük olmamanın sevincini yaşıyor gibiydi. Çocuklar kendisine bir iş verdiği zamanlarda olduğu gibi sevinçli ve hareketliydi.

Ağzında minder, sık sık havlamaya çalışıyordu Bobi.

"Herkes gibi o da bir şeyler yaptığı için sevinçli bugün..." dedi Cano, "Değil mi Bobi'ciğim?"

Bobi sevinçle salladı kuyruğunu, havlayarak Cano'yu onaylamaya heveslendiğinden neredeyse minderini düşürüyordu ağzından.

Yediler, hızlı bir yürüyüşle Rüzgârlı Koru'ya vardılar. Doğruca ağaca gittiler.

Çalıkuşu'nun parlak bir fikri vardı: "Ağacımızın gövdesine G.Y. harflerini kazımalıyız!"

"Olmaz!" Pet atıldı, "Babam duvarlara, kaldırımlara yazı yazan, ağaçlara yazılar kazıyan insanların akılsızın, doğa düşmanının teki olduğunu söyler her zaman. Aramızda bu tür davranacak varsa, şimdiden ayrılsak iyi olur."

Bu sözlerden incinen Çalıkuşu:

"Benim akılsız olmadığımı pekâlâ bilirsin!"

"Ben de sana babamın bu konudaki görüşünü söyledim. Haydi, şimdi bu konuyu kapatalım da, önce Bobi'nin yerini hazırlayalım."

Bobi'ye "nöbetçi kulü besi"ni göstermek pek eğlenceli oldu. Bobi, önce her yanı iyice bir kokladıktan sonra kovuğun ağzına oturdu.Gülümsercesine açmıştı ağzını.

"Hoşlandı!" Cano, Bobi'nin rahat etmesine çok sevinmişti, "Haydi Bobi, dışarı çık da minderini yerleştirelim, rahat edersin. Bundan böyle burası senin bekçi kulüben, tamam mı? Sen de nöbetçimizsin! Anlaştık mı?"

"Hav!" Bobi, ciddî ve sert bir şekilde havladı. Görevinin sorumluluğunu anlamıştı, kovuktan dışarı çıktı.

Pet, köpeğin minderini kovuğa yaydı, sonra bir kemik parçasıyla bir de eski kepini yerleştirdi kovuğa.

● *Bobi için de bir kulübe bulmuşlardı...*

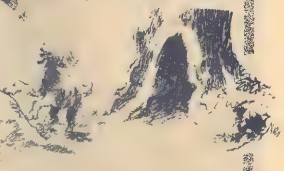

Bobi'nin yeri hazırdı.

"Nöbete arslanım!" diye seslendi Bobi'ye. Bir yandan da eliyle kovuğu gösteriyordu: "Nöbete dostum! Çok önemli bir görevin var artık. Ben dönene kadar kepimin başında nöbet bekleyeceksin. Tamam mı?"

Bobi kovuğa girince önce kepi sonra da kemiği kokladı. Sonra yine ciddi havalarda gelip kovuğun önüne oturdu. Artık, Pet dışarı çıkabileceğini söyleyinceye kadar yer yerinden oynasa kımıldamayacak demekti. Gerektiği zaman amansız bir bekçi olabiliyordu Bobi.

"Haydi çocuklar! Artık Bobi ayağımızın altında dolaşmadan evimizi kuralım bir an önce!" dedi Pet. "Önce keresteleri bağlayıp, muşambayı da üzerine sıkıca tutturalım. Sonra, birimiz ipin bir ucunu alıp yukarı çıkar, bütün yükü bir kerede çekmiş olur."

HAYLİ pratik bir fikirdi bu, uygulamaya konulduğunda ise birtakım güçlüklerle karşılaştılar! Pet ipi sıkıca bağlamadığı için, Kaptan yukarı çekerken keresteler boşalıp, paldır küldür döküldüler! Tahtalardan birisi Tombik'in omuzuna çarpmış, muşamba da Çalıkuşu'nun başına geçmişti. Ağ gibi kendisini saran muşambadan kurtulmaya çalışmasını kahkahayla seyrediyorlardı. İmdada Pet yetişti, muşambayı çekip aldı Çalıkuşu'nun başından.

"Özür dilerim. Bir dahaki seferé sıkı bağlarım, merak etmeyin."

Tombik hâlâ omuzunu ovuşturuyordu:

"Yooo! Bu defa ben bağlayacağım! Ne olur ne olmaz, bir kere daha kafama bir kereste geçsin istemiyorum."

Çakı, olup biteni gülerek seyrediyordu:

"Çok eğleniyoruz doğrusu. Kimse ağaç evini yaparken bizim kadar eğlenmemiştir, eminim..."

● *"Aman, Seli'ye söyleme yeni yerimizi!.."*

SÜRECEK

ENID BLYTON'un romanı

GİZLİ YEDİLER YETİŞTİ

4

PET, gülerek: "Zavallı Bobi'ciğim. Sen bizim yeni toplantı yerimizden pek hoşlanmayacaksın korkarım... Hey çocuklar! Biz yukarıdayken Bobi'ye bekleme yeri olarak şu karşıdaki kovuğu hazırlayalım mı, ne dersiniz?"

Hepsi birden Pet'in gösterdiği yere baktılar. Yakınlarda bir ağacın gövdesinde tam da Bobi'nin girebileceği kadar bir oyuk vardı.

"Battaniyesiyle kemiğini oraya yerleştirdik mi, orasının kendisine hazırlandığını şıp diye anlar," dedi Pet, "Burada bekle bizi dersek, biz ağaçtan ininceye kadar bir yere kımıldamadan bizi bekler."

"Böylece bizi, kimseye çaktırmadan korumuş da olur. Birisi yaklaştı mı havlar, bizi uyarır!" Çakı'nın aklı bu fikre yatmıştı.

Bobi'ye de bir yer bulmuşlardı işte. Köpek ağaca çıkıp, toplantılarına katılamayacaktı ama, esaslı bir görev üstlenmişti, güzel bir de gözcü yeri vardı.

Söylenen her sözü anlamış gibiydi Bobi.

"Hav! Hav! Hav!"

Gizli Yediler'in kendisine verdikleri görevi kabul etmişti. Kuyruğunu neşeyle sallayarak önlerinden koşmaya başladı. Çocuklar farkında olmasalar da Bobi, yemek zamanının geldiğini çok iyi biliyordu!

● *"Eveet, herkes sırayla söylesin önerilerini..."*

3 Gizli Toplantılara Hazırlık

ERTESİ gün biraraya gelen Gizli Yediler'in hiçbirisi heyecandan yerinde duramıyordu. Rüzgârlı Koru'ya doğru giden yolda, hepsinin ellerinde bir sürü eşya, hızlı adımlarla ilerliyorlardı.

Herkes söz verdiği eşyayı getirip, Pet'in evinde toplanmıştı önce. Cano'nun kucağı, kapkacak, bardak, kaşık, çatal doluydu. Tombik'le Kaptan keresteleri yüklenmişlerdi. Kaptan, beline metrelerce ip dolamıştı.

Cinci dikkatle katladığı muşambayı kolunun altına sıkıştırmış, Çalıkuşu'nun yastıkları taşımasına yardım ediyordu.

"Bahçemizdeki eski kulübeden aldım bu yastıkları..." dedi Çalıkuşu, "Biraz pis ve pek de yumuşak değil ama nasıl olsa kirlenecekler diye düşündüm. Yalnız altı tane bulabildim, bir tane daha bulmak sizlere kalıyor."

Cano hemen koşup eski toplantı yerinden bir yastık getirdi. Şimdi yedi üyenin de birer yastığı olmuştu.

Çakı, çikolata ile bir kavanoz dolusu bisküvi getirmişti. "Annem yolladı bunları..." dedi, "Gizli Yediler'i şimdiye kadar hep senin annenin doyurduğunu, şimdi sıranın kendisinde olduğunu söyledi."

Pet bu işe sevinmişti. "Nefis bisküviler doğrusu!" Pet de kumbarasını zorlayıp biraz para çıkartmış, bir şişe limonata almıştı. Limonata özünü suyla karıştırmak gerekeceğinden iki şişe de su almıştı yanına.

BOBİ bile eşya taşıyordu! Üzerinde yattığı küçük mindere sıkı sıkıya sarılmış, bir iple bağlanmıştı. Bu küçük çıkını ağzında ta-

şırken, kendi eşyasını başkasına taşıtıp yük olmamanın sevincini yaşıyor gibiydi. Çocuklar kendisine bir iş verdiği zamanlarda olduğu gibi sevinçli ve hareketliydi.

Ağzında minder, sık sık havlamaya çalışıyordu Bobi.

"Herkes gibi o da bir şeyler yaptığı için sevinçli bugün..." dedi Cano, "Değil mi Bobi'ciğim?"

Bobi sevinçle salladı kuyruğunu, havlayarak Cano'yu onaylamaya heveslendiğinden neredeyse minderini düşürüyordu ağzından.

Yediler, hızlı bir yürüyüşle Rüzgârlı Koru'ya vardılar. Doğruca ağaca gittiler.

Çalıkuşu'nun parlak bir fikri vardı:

"Ağacımızın gövdesine G.Y. harflerini kazımalıyız!"

"Olmaz!" Pet atıldı, "Babam duvarlara, kaldırımlara yazı yazan, ağaçlara yazılar kazıyan insanların akılsızın, doğa düşmanının teki olduğunu söyler her zaman. Aramızda bu tür davranacak varsa, şimdiden ayrılsak iyi olur."

Bu sözlerden incinen Çalıkuşu:

"Benim akılsız olmadığımı pekâlâ bilirsin!"

"Ben de sana babamın bu konudaki görüşünü söyledim. Haydi, şimdi bu konuyu kapatalım da, önce Bobi'nin yerini hazırlayalım."

Bobi'ye "nöbetçi kulübesi"ni göstermek pek eğlenceli oldu. Bobi, önce her yanı iyice bir kokladuktan sonra kovuğun ağzına oturdu.Gülümsercesine açmıştı ağzını.

"Hoşlandı!" Cano, Bobi'nin rahat etmesine çok sevinmişti, "Haydi Bobi, dışarı çık da minderini yerleştirelim, rahat edersin. Bundan böyle burası senin bekçi kulüben, tamam mı? Sen de nöbetçimizsin! Anlaştık mı?"

"Hav!" Bobi, ciddî ve sert bir şekilde havladı. Görevinin sorumluluğunu anlamıştı, kovuktan dışarı çıktı.

Pet, köpeğin minderini kovuğa yaydı, sonra bir kemik parçasıyla bir de eski kepini yerleştirdi kovuğa.

● *Bobi için de bir kulübe bulmuşlardı...*

Bobi'nin yeri hazırdı.

"Nöbete arslanım!" diye seslendi Bobi'ye. Bir yandan da eliyle kovuğu gösteriyordu. "Nöbete dostum! Çok önemli bir görevin var artık. Ben dönene kadar kepimin başında nöbet bekleyeceksin. Tamam mı?"

Bobi kovuğa girince önce kepi sonra da kemiği kokladı. Sonra yine ciddî havalarda gelip kovuğun önüne oturdu. Artık, Pet dışarı çıkabileceğini söyleyinceye kadar yer yerinden oynasa kımıldamayacak demekti. Gerektiği zaman amansız bir bekçi olabiliyordu Bobi.

"Haydi çocuklar! Artık Bobi ayağımızın altında dolaşmadan evimizi kuralım bir an önce!" dedi Pet. "Önce keresteleri bağlayıp, muşambayı da üzerine sıkıca tutturalım. Sonra, birimiz ipin bir ucunu alıp yukarı çıkar, bütün yükü bir kerede çekmiş olur."

HAYLİ pratik bir fikirdi bu, uygulamaya konulduğunda ise birtakım güçlüklerle karşılaştılar! Pet ipi sıkıca bağlamadığı için, Kaptan yukarı çekerken keresteler boşalıp, paldır küldür döküldüler! Tahtalardan birisi Tombik'in omuzuna çarpmış, muşamba da Çalıkuşu'nun başına geçmişti. Ağ gibi kendisini saran muşambadan kurtulmaya çalışmasını kahkahayla seyrediyorlardı. İmdada Pet yetişti, muşambayı çekip aldı Çalıkuşu'nun başından.

"Özür dilerim. Bir dahaki seferè sıkı bağlarım, merak etmeyin."

Tombik hâlâ omuzunu ovuşturuyordu:

"Yooo! Bu defa ben bağlayacağım! Ne olur ne olmaz, bir kere daha kafama bir kereste geçsin istemiyorum."

Çakı, olup biteni gülerek seyrediyordu:

"Çok eğleniyoruz doğrusu. Kimse ağaç evini yaparken bizim kadar eğlenmemiştir, eminim..."

● *"Aman, Seli'ye söyleme yeni yerimizil.."*

SÜRECEK

ASKARİ'LERE SALDIRACAK BU BİRLİĞİN AMACI HEMEN BİR HAİN TARAFINDAN NUMALİ'YE ULAŞTIRILDI...

"TARZAN'I YOK ETMEK İÇİN SON FIRSAT KAPIMIZI ÇALIYOR!" NUMALİ, YENİ PLÂNLAR PEŞİNDEYDİ.

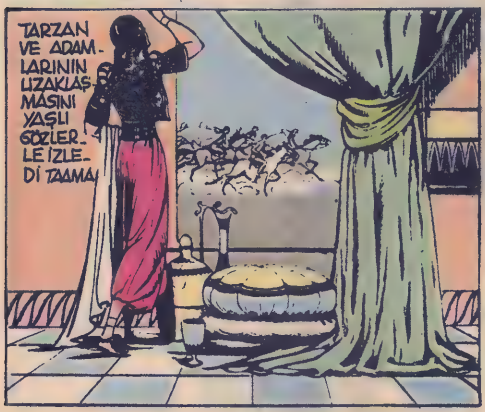
TARZAN VE ADAMLARININ UZAKLAŞMASINI YAŞLI GÖZLERİ LE İZLEDİ TAAMA

"TANRIM, SEN TARZAN'I KORU.."

ATLILARI GERİDEN BİRİSİ İZLİYORDU, BU NUMALİ'YDİ.

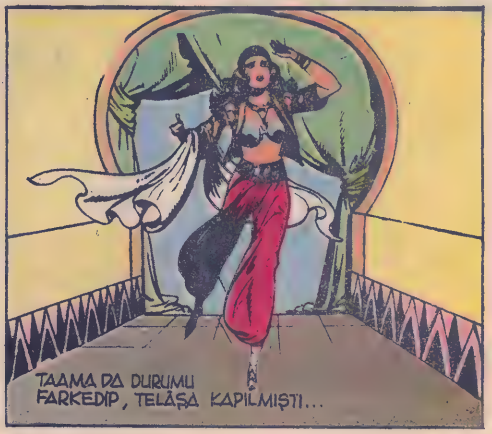
TAAMA DA DURUMU FARKEDİP, TELÂŞA KAPILMIŞTI...

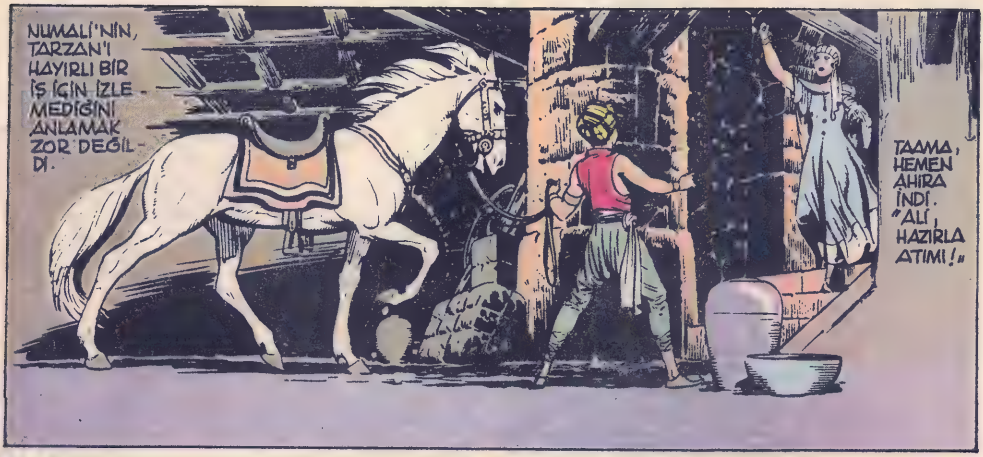
NUMALİ'NİN, TARZAN'I HAYIRLI BİR İŞ İÇİN İZLEMEDİĞİNİ ANLAMAK ZOR DEĞİLDİ.
TAAMA, HEMEN AHIRA İNDİ. "ALİ, HAZIRLA ATIMI!"

"TANRIM... YA TARZAN'A ZAMANINDA YETİŞEMEZSEM..."

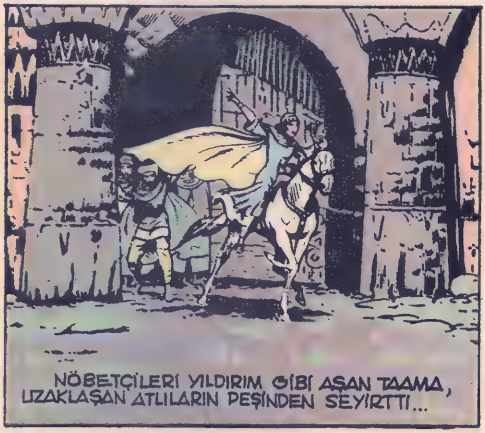
NÖBETÇİLERİ YILDIRIM GİBİ AŞAN TAAMA, UZAKLAŞAN ATLILARIN PEŞİNDEN SEYİRTTİ...

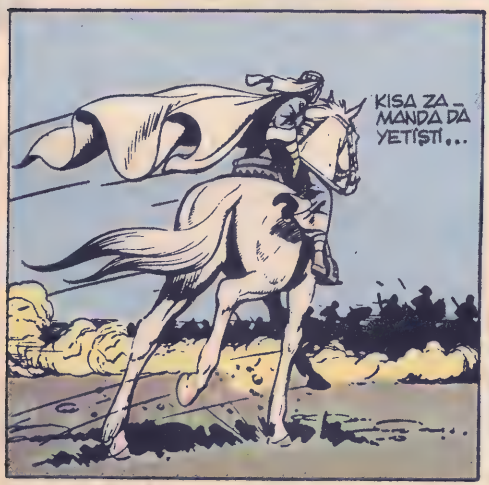
KISA ZAMANDA DA YETİŞTİ...

NUMALİ DE DURUMU SON ANDA FARKETTİ...

ZAMAN KAYBETMEMEK İÇİN TÜFEĞİNİ TARZAN'IN SIRTINA DOĞRULTTUĞU ANDA...

TAAMA ATINI, NUMALİ'NİN ATINA DOĞRU SÜRDÜ!

İKİ ATLI, BİRDEN DENGELERİNİ KAYBEDİP, YERE YIKILDI. NUMALİ'NİN TÜFEĞİ ATEŞ ALDI...

SİLÂH SESİNİ DUYAN TARZAN...

...DURUP BAKTI VE DURUMU ANLADI.

ATINI ÇILGINCA NUMALİ'NİN ÜZERİNE SÜRDÜ. NUMALİ'NİN ARADIĞI DA BUYDU ZATEN!

Süreçak

AÇTIĞINIZ YOLA TEŞEKKÜRLER! UMARIM BENİ DE SULARSINIZ... AMA BURDA DEĞİL, ŞÖYLE BİR MEYHANE KÖŞESİNDE.

ŞİMDİ YANGININ DERİNLİĞİNİN NE KADAR OLDUĞUNU ANLAMALIYIM.

SAKIN BURADAN HEMEN KURTULUP KURTULAMAYACAĞIMIZI SORMA OLDU MU! SICAK FALAN AMA İÇİMİZE BİRAZ HAVA ÇEKMELİYİZ.

BUHARLAŞMANIN BAŞLADIĞINI YANGININ BİRAZDAN YENİDEN ORTALIĞI SARIP BİZİ YUTACAĞINI DÜŞÜNMEMELİYİZ. YOKSA SİNİRLERİMİZ LAÇKALAŞIR.

CORMORAN'I DÜŞÜNMELİYİZ, YALNIZCA ONU, TAMAM MI KIL YUMAĞI...

JORDAN... DENİZDE OLAN JORDAN SU GÖRÜYOR, YALNIZCA SU...

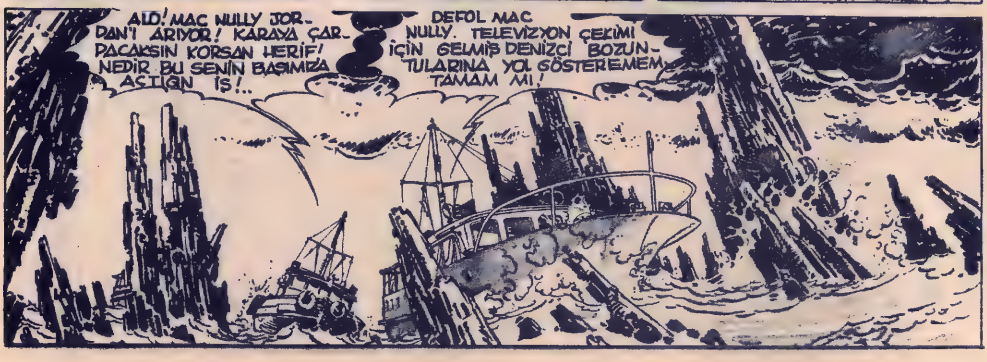
ALO! MAC NULLY JORDAN'I ARIYOR! KARAYA ÇARPACAKSIN KORSAN HERİF! NEDİR BU SENİN BAŞIMIZA AŞIĞIN İŞ!..
DEFOL MAC NULLY. TELEVİZYON ÇEKİMİ İÇİN GELMİŞ DENİZCİ BOZUNTULARINA YOL GÖSTEREMEM. TAMAM MI!

ALLAH CEZASINI VERSİN!
CORMORAN
ŞU İŞE BAK! GÖZÜMÜZE GİRECEK NERDEYSE KAYALAR!
ÜSTELİK RÜZGÂR YANGINI HIZLA DENİZE DOĞRU SÜRÜKLEMEKTE! BU DEMEKTİR Kİ BERNARD'IN İŞİ DAHA DA ZORLAŞIYOR...
BU ARADA BİZLER DE BEDAVA SAUNAYA GİRECEĞİZ. HER TARAF SICAK BUHAR. NEYSE O BAHANEYLE BİR-KAÇ KİLO ATARIZ HİÇ DEĞİLSE...
CORMORAN
DAHA BALIKLARA YEM OLMAK DA VAR! DUR BAKALIM DİDİN FALQUENOY'UN TEKNESİNDE Mİ HÂLÂ...
ALO? CORMORAN, MAC NULLY'Yİ ARIYOR! ORALARDA MISIN HIMBIL!
SAKİN OL PAŞA! BEN İYİM! SENİ KENDİ HALİNE BIRAKACAĞIMI DÜŞÜNMÜYORDUN HERHALDE? GEMİDE BİR STEWARD'A İHTİYACIN OLACAK, TÜM YOLCULAR SICAK KAHVE İSTEYİNCE!
...KAPTAN MAC NULLY KONUŞMAK İSTEMİYOR BARNEY... SENİN EMİRLERİNE GÖRE DÜMEN ÇEVİRMEKTEN USANMADI...
NE!? DÜŞ MÜ GÖRÜYOR?

DJİNN! YUMURCAK... MAC NULLY'Yİ VER BANA! HEMEN YARIM KIVIRSIN DÜMENİ!

SAKAMI EDİYORSUN!

KURTARILACAK BİR SÜRÜ İNSAN VAR! BERNARD, SEN GİDİYORSAN BEN DE GELİRİM. BAK NE DİYE...

MİKROFONU VERSENE UFAKLIK...

JORDAN? TAMAM KÜKREMEYİ KES. ON DAKİKA ÖNCESİNE KADAR ÇOCUĞUN BENİM TEKNEMDE OLDUĞUNU BİLMİYORDUM... YAPACAK BİR ŞEY YOK DOSTUM. GÖRÜLÜYOR Kİ CORMORAN EKİBİNİN BÜYÜĞÜ KÜCÜĞÜ İNATÇI...

MAC NULLY! ŞU İŞİ BİR ATLATALIM, BURNUNU KIRMAZSAM BANA DA JORDAN DEMESİNLER! BAK NE DİYECEĞİM, SAKIN BİR HATA YAPAYIM DEME... EĞER ÇOCUĞUN BAŞINA BİR İŞ GETİRECEK OLURSAN OKYANUSUN DİBİNDE OLSA BULUR, DİRİ DİRİ DERİNİ YÜZERİM.

ALO! MAC NULLY! JORDAN! "GÜZEL TORONTO" DAN GUS MADRİER! SİZİN PATIRTINIZI DİNLEYECEK DEĞİLİZ! İŞ Mİ YAPACAĞIZ, SİZİN SAÇMALARINIZI MI DİNLEYECEĞİZ?

© EDITIONS LOMBARD

DOĞRU SÖYLÜYORUM. KULAĞIMI KURUTTULAR.

GUS! ÖNÜNE BAK!

TORONTO BELLE

YAY CANINA! SANCAKTA!

SÜRECEK

plak

PLACIDO DOMINGO
"Perhaps Love"

Yaşayan tenorlar arasında en büyüklerden biri olarak gösterilen Meksika asıllı Placido Domingo, opera dünyasında adından sık sık sözü edilen bir sanatçı. Türk müzikseverleri, bu "dev"i ilk kez bu uzunçaları ile karşılarında buluyorlar. Albüm, müziğin evrensel olduğunu kanıtlama işlevini de yerine getiriyor. Yaklaşık 40 yıl öncesinin dillerden düşmeyen şarkılardan oluşan albüm, başarılı bir çalışma...

sinema televizyon

«RUMUZ GONCAGÜL» İSTANBUL'A GELDİ

OKTAY Arayıcı'nın yazdığı, "Rumuz: Goncagül" adlı oyunu, Ankara Sanat Tiyatrosu tarafından İstanbul'da gösterilmeye başladı.

Ankara'da bir mevsim oynanan ve büyük ilgi gören "Rumuz: Goncagül"ün ilginç bir yazım öyküsü var. Oktay Arayıcı, bir gazeteye "Goncagül" rumuzu ile bir mektup göndermiş. "Evlenmek İsteyenler" sütununda yayınlanan bu mektuba gelen yanıtlar, oyunun temelini oluşturmuş.

"Rumuz: Goncagül", Kenter Tiyatrosu'nda 13 Haziran'a kadar oynayacak.

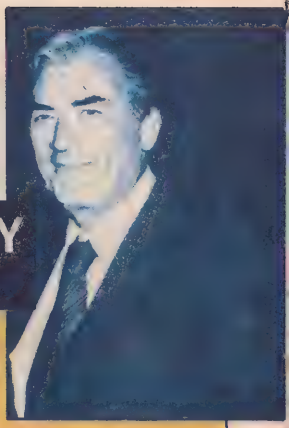

GREGORY PECK

DENİZ KURDU OLDU

Hollywood'un eskitemediği sanatçılardan Gregory Peck'in son filmi "Yüksek Denizin Kurtları", Avrupa'da gişe rekorları kırarken, o da televizyon için çekeceği filmin hazırlıklarına başladı. Aktör, Amerika Birleşik Devletleri eski başkanlarından Abraham Lincoln'ü canlandıracak televizyonda.

Filmin 20 milyon dolarlık bir bütçeyle çevrilmesi planlanıyor...

«AŞK GEMİSİ»

EKRANDA DEĞİŞİKLİKLER YAPTI

RAMAZAN ayı başlamadan önce sona erecek olan "Aşk Gemisi", ekranda büyük değişiklikler yapacak... Salı geceleri ekrana gelen "Aşk Gemisi"nin bitimi ile "Televizyonda Sinema" da artacak...

Yeni bölümleri gelene kadar ekrandan uzak kalacak olan "Aşk Gemisi" yerine Salı geceleri televizyonda yabancı film ekrana gelecek. Enerji tasarrufu nedeniyle haftada bire indirilen Televizyonda Sinema da, böylece eskiden olduğu gibi, iki gece ekrana gelecek. Yabancı filmler, yine eskiden olduğu gibi Cumartesi günleri de yayınlanmaya devam edecek...

CÜNEYT ARKIN «BİLİM-KURGU» FİLMİ ÇEVİRİYOR

Türk sinemasının tanınmış oyuncularından Cüneyt Arkın, bir bilim-kurgu filminin çekimine başlıyor. "Dünyayı Kurtaran Adam" adlı bu filmde, Arkın, uzaydan gelen yaratıklara karşı savaşacak.

Batı ülkelerinde çevrilen bilim-kurgu filmlerine benzemesi için, hiçbir masraftan kaçınılmayacağı açıklanan filmde, Yeşilçam'dan birkaç ünlü oyuncu da Cüneyt Arkın'la birlikte rol alacak.

"Dünyayı Kurtaran Adam" adlı bu bilim-kurgu filmi tutarsa, ardından ikincisi de çevrilecek...

pul

Bu İngiliz pulu üzerinde, George Stubbs'un yaptığı bir tabloyu görüyoruz. 1724 yılında doğan ressam, önce anatomi üzerine çalıştı. Bir hastanede anatomi dersleri verdi. Daha sonra, atların anatomisiyle ilgilendi ve bu konuda uzmanlaştı. "Atın Anatomisi" konulu bir kitap da yazan George Stubbs, 18. yüzyılda, at resimleri yapan en başarılı ressamlardandı.

CEMİL SOĞUKÇELİK

SATRANÇ KÖŞESİ

SATRANÇ OYUNUNUN KURALLARI

HAMLE SIRASI BEYAZDA:

Siyah tarafın veziri b4 karesinden uzanan çapraz kanaldan beyaz şahı tehdit etmektedir. Aynı zamanda e4 karesinde bulunan Beyaz fili de yatay hattan tehdit etmektedir. Beyaz taraf öncelikle Şah tehditinden kurtulmalıdır. Oyun sırası şimdi kendisine gelen beyaz taraf, bunun için aşağıdaki hamlelerden birini öncelikle yapmalıdır.

— Şah'ı d1 veya f1 karesine kaçırmak,

— Vezirini d2 karesine götürmek.

Ancak her iki seçenek sonucu e4 karesinde bulunan Beyaz fil'ini koruyamayacağı için, siyah vezir tarafından bu taş alınacaktır. Oysa aynı durumda hamle sırası önce beyaz tarafta olsaydı, veya Şah tehditinde olmasaydı, Siyah tarafın şahı mat oluyordu. Şöyle ki:

1- Beyazın veziri c8 karesine gidip, "Şah" diyecekti. Siyah Şah'ın kaçabileceği bir tek kare vardı, h7 karesi. Ancak e4 ile, h7 karesine uzanan çapraz kanalı Beyaz fil tehdit ettiğinden siyah şah oraya da kaçamayacaktı.

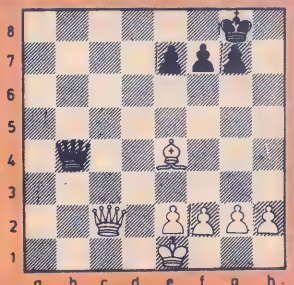

kitap

ÇAĞDAŞ BİLMECELER

KIRMIZI KIZLAR ÇATILARI GİZLER - Yalvaç Ural'ın Bilmece Kitabı - Resimleyen: Semih Poroy - Cem Yayınları Çocuk Kitapları Dizisi, İstanbul - 80 sayfa - 100 Lira.

Yapıtlarını dergimizde de izlediğiniz, çocuk edebiyatının önemli isimlerinden Yalvaç Ural, bu kez karşınıza ilginç bir bilmece kitabıyla çıkıyor. Şimdiye kadar yayınlanan bilmece kitapları çoğunlukla derleme olmasına karşın, Ural'ın kitabındaki bilmecelerin tümü "özgün" çalışmalar...

Bilmeceye meraklı her okurumuza sahk verebileceğimiz bu kitabı, Semih Poroy resimledi...

«ŞENLİKGİLLER» BEĞENİLMEDİ

Perşembe akşamları yayına giren, "Deli" adlı dizi filmin sona ermesiyle geçtiğimiz haftalarda yayımlanmaya başlanan, "Şenlikgiller" beklenen ilgiyi görmedi.

Daha çok bir "güldürü" programı niteliğini taşımasına karşın, senaryosunun ve sinema dilinin zayıflığı, bilinen espriler sık sık tekrar etmesi, "Şenlikgiller"in vasatın da altında bir dizi olmasına yol açtı.

CİMCİME

Her zaman aynı biçimde ağlamam ben. Çeşit çeşit ağlama bilirim. Bazen **U** diye ağlarım, bazen **A** diye, bazen de **İ** diye...

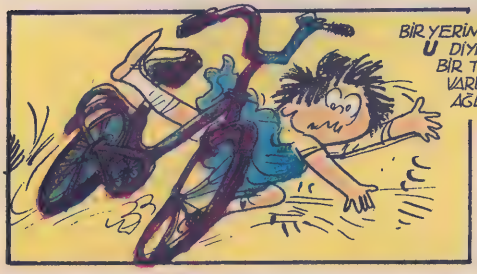

BİR YERİM ACIDI MI **U** DİYE AĞLARIM. BİR TÜR ŞİKÂYET VARDIR BU AĞLAMADA...

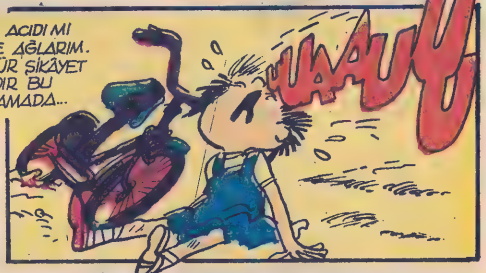

BİRİSİ GELİP YANAĞIMI OKŞADI MI, HELE BİR KÜLAH DA DONDURMA VERDİ Mİ, AĞRIM SIZIM KALMAZ.

BİR DE **A** DİYE AĞLARIM. EN ÇOK BİRİSİ KIZDIRINCA BÖYLE AĞLAMAM TUTAR...

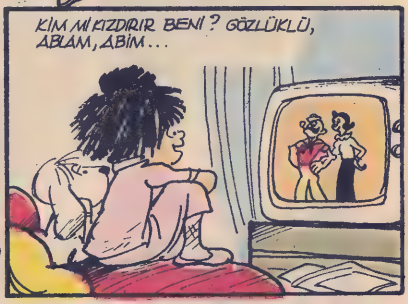

KİM Mİ KIZDIRIR BENİ? GÖZLÜKLÜ, ABLAM, ABİM...

NAPIYORSUN?

RADYODA MAÇ DİNLİYORUM KAPAT ŞU TELEVİZYONU.

HEMEN AĞLAMAYA BAŞLARIM. AMA GÖZYAŞI OLMAYAN BİR AĞLAMA TÜRÜDÜR BU.

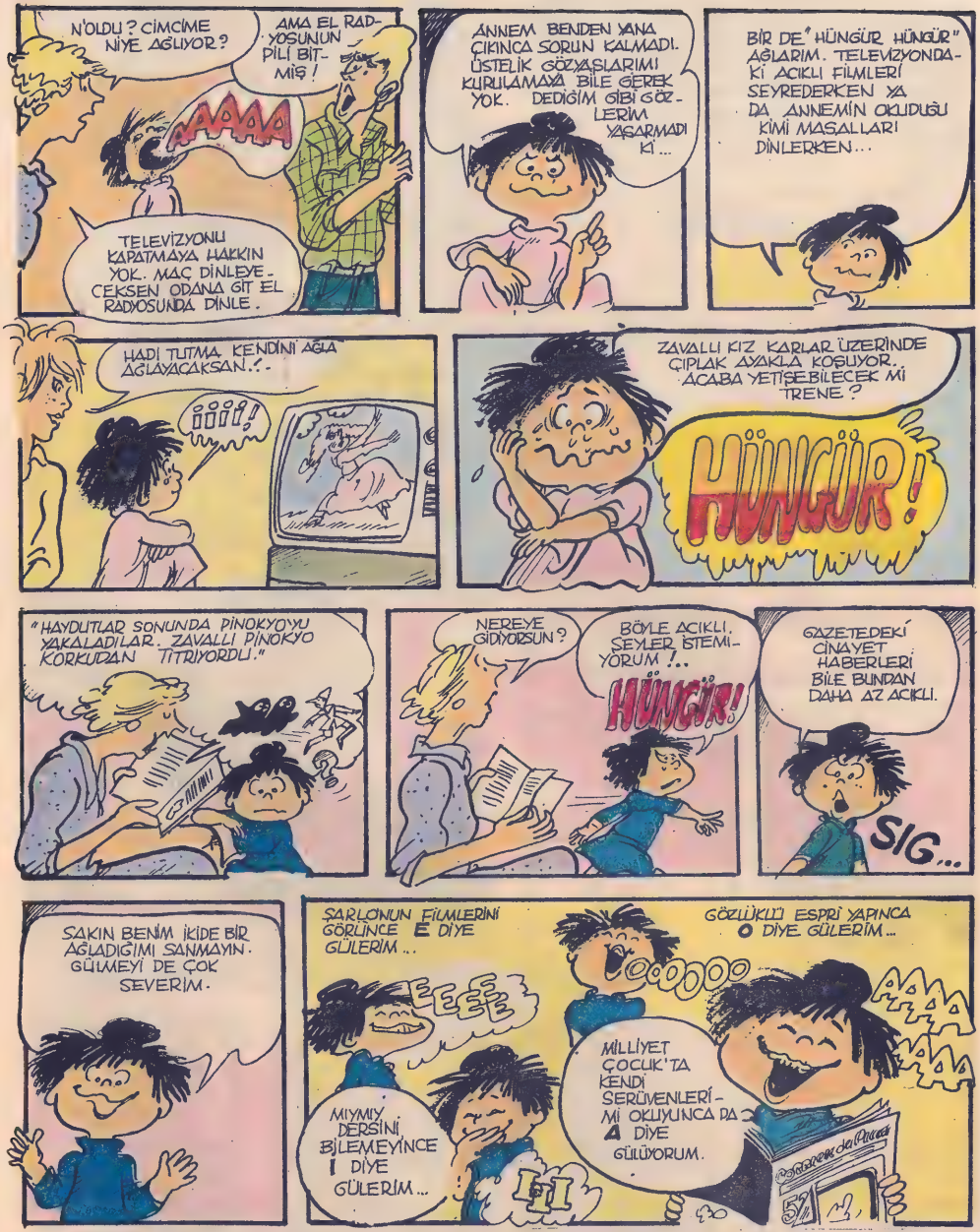

«RED KİT» ÇIKTI. ALDINIZ MI?

40 AMBAR

BAHŞİŞ

Japonya'daki tüm garsonlar, berberler, otel kapıcıları ve benzeri işlerde çalışanlar, kendilerine verilecek olan bahşişlerin bu amaçlar için hazırlanmış özel zarfların içine konulmasını istiyorlar.

Onlara göre, kendilerine doğrudan "çıplak para" verilmesi nezaketsizlik, saygısızlıkmış...

Kimbilir, belki de haklılar...

AĞRI-SIZI

Eğer, insanlar vücutlarında ağrı-sızı duymasalardı belki de doğru dürüst yaşayamayacak, sağlıklarını korumaya özen gösteremeyeceklerdi. Ağrı-sızı belki hoş değil ama bir tehlikenin işareti, habercisidirler. Onları duyar ve önlemlerimizi alırız...

O halde, yaşasın ağrı-sızı!..

BİR GARİP KARŞILAŞMA

BİRİNCİ Dünya Savaşı, "siperler savaşı" olarak da adlandırılır. Bu savaşın birçok cephesinde taraflar karşılıklı olarak kazdıkları siperler içinde aylarca birbirlerine ateş edip, bir milim bile kıpırdayamamışlardı. Savaşın ikinci yılında Yılbaşı geldiğinde karşı karşıya bulunan İngiliz ve Alman kuvvetleri arasında ateşkes ilân edildi. Bu sırada bazı Alman askerlerinin siperlerin gerisindeki çamlara fenerler astıkları görüldü. Bazı İngiliz askerleri de aynı biçimde çamları süsleyince savaş bir anda unutuldu. Önce ürkek ürkek siperlerinden çıkan askerler, kısa sürede küçük kümeler oluşturup birbirleriyle sohbete başladılar. Dostluk havası ertesi gün siperler arasında kalan bölgede bir futbol karşılaşmasıyla sürdü. Bu maçta Alman askerlerinden oluşan takım, İngiliz takımını 3-2 yendi. Ne var ki yeni yılın ikinci günü gene siperlere dönüp savaşmak zorundaydılar. Savaştılar da...

ALTIN DUVARLAR

BİR ülke parasının değerinde, o ülkenin elindeki altın stoklarının önemli rol oynadığını bilirsiniz. Her ülke bu çok değerli stokları gereğince korumak için özel çaba gösterir. İşte Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Federal Rezerv Bankası, bu çabaların ilginç örneklerinden. Banka yığın yığın külçe altınların saklandığı birçok bölmeden oluşuyor. Altın külçelerinin her biri 12 kilo 441 gram ağırlığında. 17.7 santim uzunluğunda, 9.2 santim eninde ve 4.1 santim kalınlığındaki bu külçeler, özel görevliler tarafından bir duvarcı ustası özeniyle üst üste diziliyor. Altınların çizilmemesi için yumuşak tabanlı ayakkabılar giyen görevliler, külçelerin ayaklarına düşüp zarar vermemesi için de özel madenî "terlikler" giyiyorlar. Her bölmesinde tonlarca altın bulunan bu bankada saklanan altınların değeri dev gibi terazilerle ve kilo hesabıyla bulunuyor. Alarm sistemli binaya girebilmek için zaten pek çok kilitli kapıdan geçmek gerek.

UZUNÇALARIN ÖYKÜSÜ

Artık bütün plakçı dükkânlarında yaygın biçimde görmeye alıştığımız 33 devirli uzunçalar plâkların geçmişi aslında hayli az. İlk uzunçalarlar 1948 yılında Columbia Plakçılık Şirketi (şimdi CBS) tarafından piyasaya çıkarılmış. O güne değin evinde pikap olanlar yalnızca 78 devirli plakları kullanabiliyorlarmış. 33 devirli pikapların yaygınlaşması çok hızlı olmuş. Derken CBS Şirketi'nin rakibi RCA, 45 devirli plakları yaratmış. Kısa sürede bütün pikaplar hem 78, hem 45, hem de 33 devirli olarak imal edilmeye başlanmış. 1953 yılından itibaren 78'lik plaklara olan ilgi neredeyse tamamen yok olmuş. Bu arada "stereo" adı verilen ve müziği iki ayrı kanaldan, daha temiz olarak dinlemeye olanak veren sistem geliştirilmiş. Yeni sistem her yüzü 20-30 dakikalık müzik alabilen uzunçalarların daha nitelikli olarak üretilmesini hızlandırmış. O yılların yoğun çabaları günümüzün teknolojisiyle birleşince de bugün dinleyebildiğimiz çıtırtısız, hışırtısız, gerçeğe çok yakın sesler verebilen plaklar ortaya çıkmış.

HIÇKIRIK

Siz siz olun, hıçkırık tuttuğu zaman kimseden sizi korkutmasını istemeyin! Geçtiğimiz günlerde bir mağazada tezgâhtar olarak çalışan Elsa Wells adlı genç bir hanımı hıçkırık tutmuş. Mağazada müşteri olarak bulunan bir polis memuru, kadıncağızın bu durumuna acıyarak yardımcı olmak istemiş. Korkutup hıçkırığını geçirmek amacıyla tabancasını çektiği gibi Bayan Wells'in üzerine yürümüş. Tam o sırada tabanca ateş almasın mı? Omuzundan vurulan kadıncağızın gerçi hıçkırığı geçmiş ama haftalarca hastanede yatması gerekmiş...

YILDIZLAR DA PATLAR

Gökkubbede, belli aralıklarla parlamaya başlayan ve birkaç gün ya da hafta parıldadıktan sonra tekrar gözden kaybolan yıldızlar vardır. Birdenbire parlayan, ya da patlayan ve aslında soluk birer yıldız olan bu gök cisimlerine nova adı verilir. Yüzyılımızda bu türden beş nova parlaması görülmüştür. Yıldızın korkunç bir patlamayla paramparça olduğu durumlar da vardır. Daha ender rastlanan bu durumdaki yıldızlara süper nova adı verilmektedir. Son süper nova patlaması 1604 yılında görülmüştür.

DALGIÇLARIN ATALARI

Bilinen ilk "dalgıçlar"ın, batık gemilerden define çıkarmak amacıyla sualtında araştırmalar yapan eski Yunan balıkçıları olduğu sanılmaktadır. Bu dalgıçlar nefeslerini tutabildikleri ölçüde sualtında kalan kişilerdir. Su yüzeyinde duran hava dolu bir torbadan soluk alarak dalma tekniği ancak 15. yüzyılda geliştirilmiştir. Günümüzün hava tüplü balık-adam giysileri ünlü araştırmacı Cousteau tarafından geliştirilmiştir.

DENİZ NEDEN MAVİDİR?

DENİZDEN bir şişeye, ya da kovaya su doldurduğunuzda, deniz suyunun da tatlı su gibi saydam olduğunu görürsünüz. Oysa deniz güneşli havalarda insanın bakmaya doyamadığı bir maviliğe bürünür. Gerçekte tümüyle saydam bir su kütlesi olan deniz, gökyüzünün rengini yansıtan bir ayna gibidir. Gök ne denli maviyse deniz de o denli mavi gözükür. Bulutlu havalarda, yüzeyinin bulutların rengine uyarak grileştiğini gözleyebilirsiniz. Öte yandan sığlık bölümlerde deniz tabanının kumlu ya da yosunlu olması, denize tatlı bir yeşillik verebilir. Denizin mavi görünmesinde bir başka etken de tuzluluk oranıdır. Tuzluluk oranı arttıkça denizin maviliği de artar.

DÜNYA KUPASI

(1930-1982) Kahraman BAPÇUM 23

BÜTÜN ZAMANLARIN EN BÜYÜĞÜ

DÜNYA Kupası düşüncesi 1920'de Uluslararası Futbol Federasyonu Başkanı Jules Rimet tarafından ortaya atılmış ve 1930'da gerçekleşmişti. O zaman konulan kurallara göre, bu kupayı aralıklı da olsa üç kez kazanan ulus, kupanın sahibi olacaktı.

1970 yılı Mayıs ayının sonuncu günü Meksika'da başlayan finallere katılan 16 takım içinde kupayı iki kez kazanmış üç takım vardı: Uruguay (1930-1950), İtalya (1934-1938), Brezilya (1958-1962).

1970 Dünya Kupası'nın eleme karşılaşmalarına tam 67 takım katılmıştı. Eski şampiyon olarak İngiltere ve ev sahibi olarak Meksika da bunlara katılınca sayı 69 oluyordu... Bugüne kadar Dünya Kupası'na bu kadar takımın katıldığı görülmemişti, futbol artık çok ilgi görüyordu.

Eleme gruplarında Türkiye, İrlanda ve Sovyetler Birliği ile karşılaştı: İrlanda'ya 4-1 ve 3-0, Sovyetler Birliği'ne 3-0 ve 3-1 yenilen Ay-Yıldızlı takım elendi.

Dört grupta yapılan finallerin birinci turunda her grubun favorileri ilk iki sırayı elde ettiler ve çeyrek finallere katılmak hakkını kazandılar: Birinci grupta Sovyetler Birliği ve Meksika, ikinci grupta İtalya ve Uruguay, üçüncü grupta Brezilya ve İngiltere, dördüncü grupta Almanya ve Peru.

Bu sekiz takım çeyrek final için eşleşirken güzel bir rastlantı sonucu olarak geçmiş yıllarda ikişer kez şampiyon olan takımlar birbirlerine düşmediler, böylece bu üç takımın hepsinin yarı finale kalma şansı doğmuş oluyordu.

Gelecek Hafta: İşte En Büyükler

KRALİÇE'NİN GERDANLIĞI 4

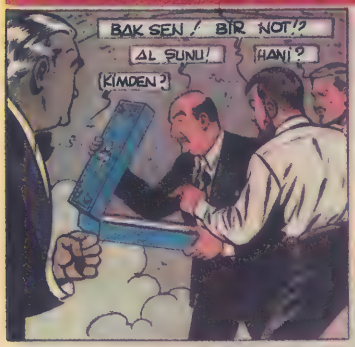

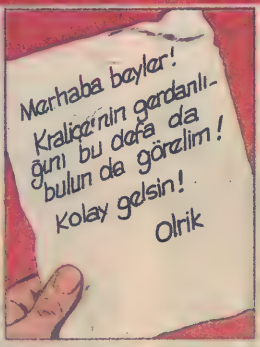

KRALİÇE'NİN GERDANLIĞI

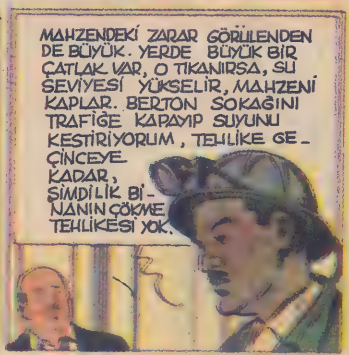

KRALİÇE'NİN GERDANLIĞI

KRALİÇE'NİN GERDANLIĞI

TOBİ'YLE MARTİN DE OLAYI KENDİ AÇILARINDAN DEĞERLENDİRİYORLARDI.

OLRİK NEDEN BÖYLE DAVRANIYOR, ANLAMIYORUM? BASININ AYAKLANDIRIYOR... KOLYEYİ ÇALDI, DAHA NE İSTİYOR?

HAPİSHANEDEYKEN YİTİRDİĞİ ŞÖHRETİNE KAVUŞMAYA ÇALIŞIYOR OLABİLİR.

İKİ ARKADAŞ KONUŞA KONUŞA DURANTON'UN EVİNE VARDILAR.

BAY DURANTON'LA RANDEVUMUZ VARDI DA...

YUTTURAMAZSINIZ! GAZETECİLERİN GİRMESİ YASAK!

KOMİSER JAK TAM ZAMANINDA YETİŞTİ.

SELÂM JAK! İŞİ SIKIYA ALMIŞSINIZ!

KAPIDAN KOVSAN PENCEREDEN GİRİYORLAR.. GELİN...

ERKENDEN GELDİNİZ HA.

NEREDEYSE GÜNEŞ DOĞAR DOĞMAZ GELDİM.

HABER VAR MI?

YOK... BEKLİYORUZ... TELEFON YAĞMURU SÜRÜYOR, HERİFİN BİRİ AÇIP AÇIP KAPIYOR.

LÂFA DALDIM YİNE, SİZ HEMEN DURANTON'U BULUN, YUKARIDADIR. GÖRÜŞÜRÜZ...

SAĞOL..

BAŞARILAR!

EEE, VİNCENT, BAY DURANTON UYUYABİLDİ Mİ?

EPEYCE İÇTİ SİZDEN SONRA AMA... PEK SANMIYORUM.

YUKARIYA ÇIKTIKLARINDA DURANTON'UN ÖFKELİ, HEYECANLI SESİYLE IRKILDİLER...

BİL...Mİ..YO...RUM!!!

VİNCENT KAPIYI KİBARCA ÇALDI...

DEFOLUN! DEFOLUN!

ŞEYY... EFENDİM BAY TOBİ VE BAY MARTİN GELDİLER.

HAA... TAMAM, TAMAM..

BUYRUN BEYLER.. ÖZÜR DİLERİM..

RİCA EDERİZ, GAYET HEYECANLISINIZ, OLABİLİR...

BU GAZETECİLER ARAMI ÖLDÜRÜR. KOLYE NEREDE? BU BİR OYUN MU? SİZ Mİ ÇALDIRTTINIZ? DAHA NELER NELER. SİNİN İÇYÜZÜNÜ BİLSEM, SÖYLEYECEĞİM AMA...

SÜRECEK

Bilmece Bulmaca

7 BENZER

Ressamımız yukarıda görülen iki resmi yaparken birbirinin eşi yedi şekil oluşturmuş. Bu eş şekilleri bakalım ne kadar sürede bulabileceksiniz?

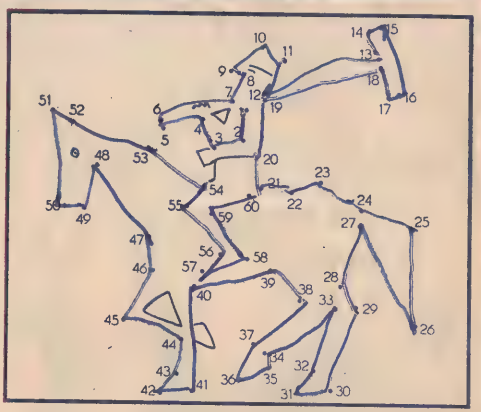

1'den 60'a kadar olan sayıları birleştirin bakalım ne çıkacak.

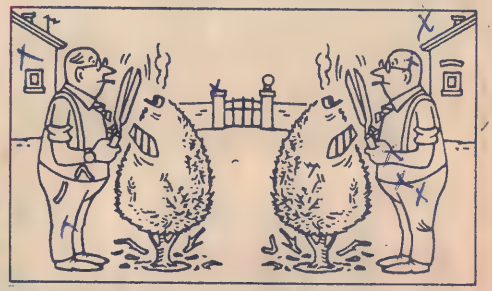

SİMETRİK RESİMLER: İki simetrik resimde yer değiştirmiş 5 şekil var. Bunlar nelerdir?

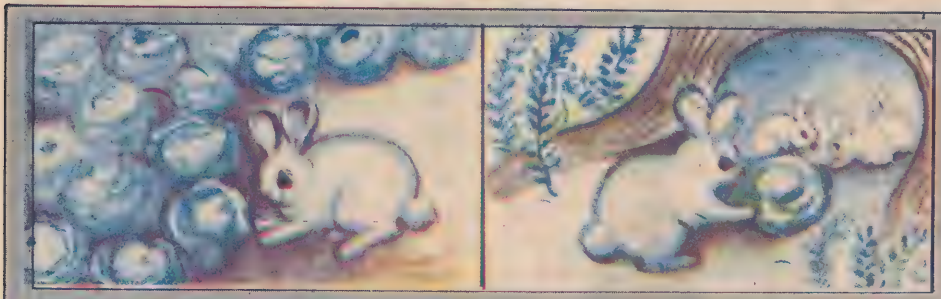

BİR HİKÂYE YAZALIM

17. sayımızda yayımlanan "Bir Hikâye Yazalım" köşemize gelen hikâyeler arasında yapılan seçimde birinciliği **Ahıneri Bir Başkadır** adlı hikâyesiyle **İstanbul**'dan **Nezahat Kılınç** kazandı. Tümünüze başarılar dileriz.

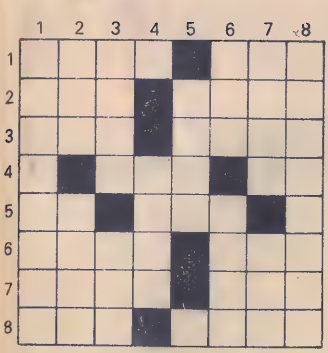

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1- Tiyatro ya da operaların törenle yapılan açılışı - Dolayısıyla anlatma. 2- Giysilerin kırışıklıklarını düzeltmeye yarayan araç - Bilim. 3- Bazı hayvanların tırnaklarına çakılan demir parçası - Bir sıvının döküldüğü yerde bıraktığı iz. 4- Hal, tavır - Kırmızı. 5- Bir ünlem - Çocuk sahibi dişi. 6- Sahnede oynanmak için yazılmış oyun - Ok atmaya yarayan araç. 7- (tersi) Üzerine herhangi bir şeyi asmaya yarayan âlet - İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık. 8- (tersi) Alacakaranlık - Tarihte bir devlet.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1- Sabahları söylenen bir esenleme sözü. 2- Büyükbabalardan biri - Sırt. 3- Kıvrım, bükülmüş şey - Üst'ün karşıtı. 4- Bir oyun adı. 5- Duyuru. 6- Bir bağlaç - Bir organımız. 7- Saydam bir madde - İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık. 8- Operatör tarafından hastanın vücudu kesilerek yapılan tedavi.

Hanımböceğinin gelinciğe ulaşabilmesi için hangi yolu takip etmesi gereklidir?

TEKERLEĞİN PARÇALARI

Yanda üstte görülen A ve B harfli tekerlekler kırılmıştır. Bunların parçaları hangi sayılarla işaretlenmiş parçalardır. Bulabilir misiniz?

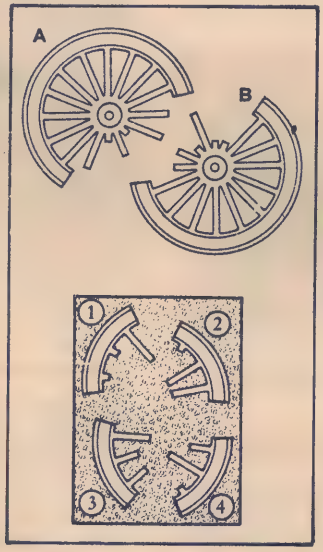

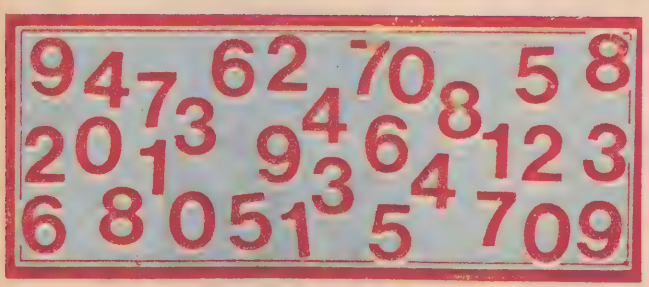

Yukarıda görülen şekildeki rakamlar içinde en fazla tekrar edilen sayı hangisidir?

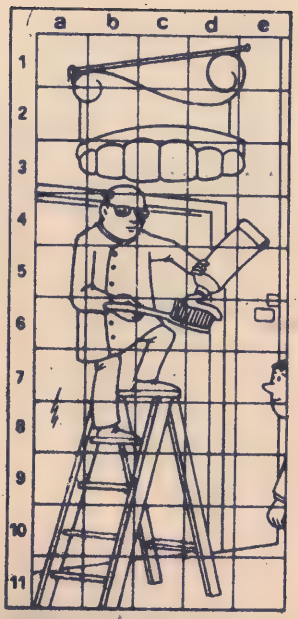

BENZER KARELER: Yukarıda 55 kareye bölünmüş bir resim görüyorsunuz. Bu resimdeki karelerden üçü birbirinin aynı. Bu kareler hangileridir?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

YİRMİ FARK: 1- Kadının eşarbının alt ucu. 2- Arkadaki çuvalın üç kısmı. 3- Evin oluğu. 4- Kapının kolu. 5- Sağdaki ağacın yaprağı. 6- Adamın piposundan çıkan dumanlardan ortadaki. 7- Kadının pantolonu. 8- Kadının sol ayakkabısı. 9- Sağdaki ağacın üzerindeki motif. 10- Adamın pantolonunun sağ cebi. 11- En üstteki gülün yaprağı. 12- Adamın sağ dizi. 13- Adamın sol paçası. 14- Adamın üzerine oturduğu sandığın sağ kenarı. 15- Kadının gömleğinin alt kenarı. 16- Adamın kulağının üstündeki saçı. 17- Adamın şapkasının üst kenarı. 18- Kadının sağ elinin işaret parmağı. 19- Kadının gömleğinin yakası. 20- Kadının gömleğinin sağ kenarı.

SİMETRİK RESİMLER: 1- Tavuğun kanadı, meyve tabağı üzerinde süs olmuş. 2- Merdanenin sapı, aşçıbaşının önlüğünün bağı olmuş. 3- Yerdeki tencerenin sapı, şişenin üzerinde etiket olmuş. 4- Çekmecenin sapı, pasta üzerine eklenmiş. 5- Tavuğun ayağı, aşçının başlığı üzerinde motif olmuş.

PİRAMİTİN PARÇASI: Piramitin tepesinin tamamlanabilmesi için 5 no'lu parçaya gereksinim vardır.

KARE BULMACA: SOLDAN SAĞA: 1- Mi, İvedi. 2- Olanak. 3- La, Alevi. 4- Ada, Eza. 5- Ala, Ece. 6- Alaka, İm. 7- Seciye. 8- Atama, Ek. **YUKARIDAN AŞAĞIYA:** 1- Mola, Asa. 2- Adalet. 3- Alaca. 4- İla, Akım. 5- Vale, Aya. 6- Eneze. 7- Davacı. 8- İki, Emek.

OKURDAN

Mektup Arkadaşı

ALPER DOĞMAZ: 16 yaşındayım. Roman okumayı, şiir yazmayı, basketbol oynamayı, pul koleksiyonu yapmayı seviyorum. İsteyen kardeşlerimle mektuplaşmak istiyorum. Adres: Yenişehir Mah. Huzur Cad. Göktürk Apt. Kat: 2/3 No: 72 Kayseri.

NİZAMETTİN TAŞ: 17 yaşındayım. Boş zamanlarımda kitap okur, sinemaya giderim. Dekorasyon işinde çalışıyorum. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Cengiz Topel Cad. Büyük Apt. altı No: 35/B Çamlıbel-Mersin.

METE GÜLHAN: 11 yaşındayım. Özel zevklerim yeni tür dans ve müzik dinlemektir. Galatasaray'ı tutarım. Ayrıca basketbolla uğraşırım. Kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Gazino Durağı, Ünal Sok. Yenici Apt. 46/4 Keçiören-Ankara.

SELVİHAN YILMAZ: 14 yaşındayım. Boş zamanlarımda kitap okumayı, müzik dinlemeyi ve pul, kart biriktirmeyi severim. Çeşitli yörelerden kız arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Çırçır Cad. No: 11 Kartal-İstanbul.

S. Ali DEMİR

Hikâye

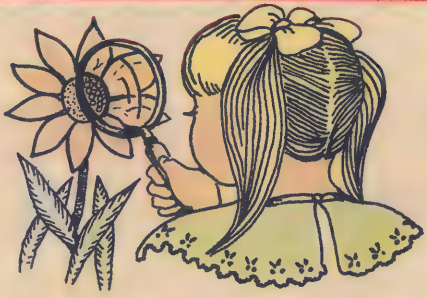

AYSUN'UN MERAKI

Bir Temmuz sabahıydı. Yaz olduğu için, havalar çok sıcaktı. Aysun o sabah çok erken kalkmıştı. Kalktığında evdekilerin hepsi de yatıyordu. Yatağından sessizce çıkan Aysun, doğruca banyoya gitti; sabah temizliğini yaparak bahçeye çıktı. Bahçeleri çok büyük değildi. Ortada bir havuz, havuzun etrafında çiçekler vardı. Birkaç tane de meyve ağacı.

Bahçede rengârenk çiçekler, ağaçlar, ağaçlarda durmadan ötüşen kuşlar tatlı bir uyum içindeydiler. Havuzun kenarındaki banka ilişen Aysun, gözlerini havuzun duru sularına dikerek, doğadaki bu kendiliğinden oluşan uyuma imrenerek baktı ve düşündü. Arıların çiçekten çiçeğe konup kalkışları, onda okulda öğrendiği bir konu hakkında çağrışım yaptı. Bu konu: Çiçeklerde döllenmeydi. Coşkuyla yerinden kalktı. Ağabeysinin büyüteçini alarak çiçekleri incelemeye başladı. Gerçekten de çiçeklerin üzerinde gözlerimizle göremeyeceğimiz küçüklükte tozlar vardı. Demek öğretmeninin dedikleri doğruymuş. Arılar ayaklarına ve hortumlarına yapışan tozları başka çiçeklere taşıyorlardı.

Kahvaltıda yaptığı deneyi anlattı. Hepsi de Aysun'un anlattıklarını ilgiyle dinlediler. Yararlı bir iş yaptığı için de Aysun'u kutladılar.

Çetin KOÇAK

Fıkra

OKUMA BİLMİYORUM Kİ

Göz doktoru, hastasını muayene ettikten sonra:

— Gözleriniz biraz yorulmuş. Uzun romanlar okumayın, dinlenin, dedi.

Adam güldü:

— Ben okuma bilmiyorum ki...

BALIK TAZE Mİ?

Lokantaya giren müşteri, yemek listesini inceledi. Sonra genç garsona sordu:

— Oğlum balık taze mi?

— Bilmiyorum efendim. Ben bu lokantaya geleli bir hafta oldu...

Karikatür

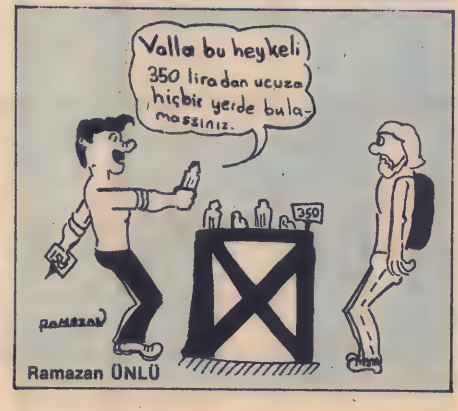

Ramazan ÜNLÜ

OKURA

Şiir

TÜM DÜNYA ÇOCUKLARI

Tüm dünya çocukları
Kardeş gibi olmalı
Siyah, beyaz kavgası
Tümüyle son bulmalı.

Tüm dünya çocukları
Hiçbir an aç kalmasın
Bir öğün ekmek için
Tanrıya yalvarmasın.

Tüm dünya çocukları
Gönülden kaynaşmalı
Kavgasız, gürültüsüz
Bir dünya yaratmalı.

Hakan NARINÇ

ANNE SEVGİSİ

Beni besleyip büyüten,
Güzel huylar öğreten,
Okula temiz gönderen,
Annemdir annem.

Ben hasta olunca; üzülen,
Neşelenip güldüren,
Canımdır benim diyen,
Annemdir annem.

Bana sevgi gösteren,
İyi öğütler veren,
Kötülük yapma diyen,
Annemdir annem.

Türker ERCAN

AŞIK

Aşık aldı sazı eline,
Vurdu kendini köylere,
Düşüne düşüne,
Başladı sazını çalmaya.

Köyün kızları için,
Çaldı bağlamayı
Oynattı köyü,
Aleylim! diye diye.

Aşık bir koşma söyledi
Bir bozlak
Bu bağlamanın mızrabı
Gece parıldayan yıldızlardı.

Gürkan PELVANOĞLU

HOROZ

Horoz öter
Sabahleyin
Çınlatır her tarafı
Uyuyanı uyandırır
Uyumak yeter artık
Der sanki tembellere.

Mehmet SARI

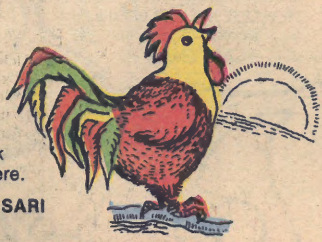

KİTAPLARIM

Sizsiniz bilgi veren
Sizsiniz okumayı geliştiren
Sizsiniz benim en iyi arkadaşım.

Sizsiniz yararlı kitabım
Sizsiniz yardımcım
Benim en güzel kitaplarım.

Pınar TAŞGÖZ

Menekşe BALIKYEMEZ

Çocuk Kulübü

5203- Ali Karaman (Ankara), 5204- Şener Uğur (Salihli), 5205- Şeref Uğur (Salihli), 5206- Okan Kalaycı (Trabzon), 5207- Ümmet Er (İzmit), 5208- Tuncay Altuğu (Bursa), 5209- Dursun Ali Şenkoğlu (Erzurum), 5210- Cemil Tolga Camcı (İstanbul), 5211- Şevket Sular (Karşıyaka), 5212- Dervis Murat Batur (İstanbul), 5213- Fatih Baş (Mersin), 5214- Süzer Balkan (Gelibolu), 5215- Didem Süzer (Malatya), 5216- Mustafa Hani (Hatay), 5217- Halit Çetin (Gaziantep), 5218- Eran K.İnciyan (İstanbul), 5219- Murat Özdemir (İstanbul), 5220- Nurettin Esen (İstanbul), 5221- Teslime Çelikbaş (Mersin), 5222- Ekrem Güyer (Ankara), 5223- Nedim Baskıner (İzmir), 5224- M. Murat Çekmeceli (Adana), 5225- Feriha Eksi (Samsun), 5226- Ekrem Çelikbaş (Mersin), 5227- Basri Darbaz (Sivas), 5228- İlker Güleç (Kırıkkale), 5229- Barış Uğurel (İstanbul), 5230- Ömer Dönmezer (Antakya), 5231- Orhan Öztürk (İstanbul), 5232- Nesrin Bilgin (İstanbul), 5233- Volkan Gölgedar (Ankara), 5234- Sezay Şentürk (İzmir), 5235- Özlem Tüfek (İstanbul), 5236- Cem Acar (İstanbul), 5237- Yavuz Yıldız (Kars), 5238- Mesut Altan (Turgutlu), 5239- Ercüment Yağcı (Ankara), 5240- Atilla Mete (İstanbul), 5241- Demet Yıldız (İzmit), 5242- Özay Aydos (Bandırma), 5243- Sabri Türkkanlı (Kayseri), 5244- Gürcağ Özler (İzmir), 5245- Deniz Doğan (Van), 5246- Yüksel Kasapoğlu (Polatlı), 5247- Bedirhan Koçak (Şereflikoçhisar), 5248- Birgül Çildoğan (Ankara), 5249- Murat Aydoğdu (İstanbul), 5250- Gökhan Güzel (İstanbul), 5251- Sinan Acar (İstanbul), 5252- Ayhan Akdoğan (İstanbul), 5253- Can Tülbentçioğlu (İstanbul), 5254- Cenk Özkazbek (İstanbul), 5255- Ataman Edirne (İstanbul), 5256- İbrahim Özyurt (İstanbul), 5257- Ayhan Yener (Tavşanlı), 5258- Metin Akkaya (Kayseri), 5259- Mehmet Pala (İzmir), 5260- Haldun Bakan (Muğla), 5261- Zafer Demirkol (İstanbul), 5262- Cihan Ulusoy (Ankara), 5263- Cemal Ulusoy (Ankara), 5264- Muzaffer Esen (Yalova), 5265- Gülay Dölek (Adana), 5266- Ergün Dımışkı (Denizli), 5267- Murat Küçük (İstanbul), 5268- Bahadır Durmaz (Adana), 5269- Hüseyin Karadeniz (Gaziantep), 5270- Murat Karacaoğlu (Bursa), 5271- Yelda Akcoş (Ankara), 5272- Şengün Güven (İzmit), 5273- Osman Pir (Balıkesir), 5274- Yücel Çakmak (İzmir), 5275- Uğur Bayraktar (İstanbul), 5276- Ali Deniz Demirci (Denizli), 5277- Uygar Kocaş (Erzurum), 5278- Egemen Kocaş (Erzurum), 5279- Selim Zihar (Çorum), 5280- Emirhan Kızıltan (İstanbul), 5281- Erhan Dağkesen (Adapazarı), 5282- Tolga Demir (İzmir), 5283- Sinan Gökmen (İzmir), 5284- Bülent Bulgan (Burdur), 5285- Yeşim Leloğlu (Kocaeli), 5286- Aziz Kal (Mardin), 5287- Volkan Yılmaz (Antalya), 5288- Ahmet Akal (Bandırma), 5289- Duran Saygan (Konya), 5290- Levent Rasan (Amasya), 5291- Murat Ataman (İstanbul), 5292- Tolga Taştane (İzmit), 5293- Murat Kayalıgil (Bursa), 5294- Nevzat Çolak (Kastamonu).

MIRNAV

SİNAN GÜRDAĞCIK

ARMAĞAN YAĞMURU 82

Her Hafta Yemek Termosları, Fotoğraf Makineleri, Kitaplar, Televizyonlar, Bisikletler Dağıtıyoruz...

KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Cengiz Ozan (Düzce), 2- Ayça Aktaş (Nevşehir), 3- Cüneyt Taş (Mersin), 4- Erdoğan Bilgin (İzmit), 5- Emin Yıldız (İstanbul), 6- Şebnem Cantürk (İzmir), 7- Asuman Büyükçorapçı (Konya), 8- Arzu Özden (İstanbul), 9- Ayhan Yanık (Bursa), 10- Gökhan Narlı (Balıkesir), 11- Abdullah Midyatlı (Samsun), 12- Yusuf Erkan Özbay (İzmir), 13- Yusuf İncekara) (Konya), 14- Süleyman Yaz (Eskişehir), 15- Aydın Mehmet (İstanbul), 16- Aykut Artun (İzmir), 17- Ahmet Ağar (Afyon), 18- Ali Alp (Kırklareli), 19- Hüseyin Başbay (Çankırı), 20- Necdet Doğruyol (İzmit), 21- Fahrettin Ozaydın (Nevşehir), 22- Halil Göçer)Isparta), 23- Can Köylüceli (Ankara), 24- Akif Alkan (İzmit), 25- Mesut Güneş (İstanbul), 26- Sevim Aldinç (İstanbul), 27- İbrahim Şahin (İstanbul), 28- İsmail Ozer (İstanbul), 29- Özlem Gündoğdu (Urfa), 30- Özgür Çetik (Giresun), 31- Ozgür Erdener (Kırklareli), 32- Aydan Ozen (Muğla), 33- Fatih Niyazoğlu (Trabzon), 34- Baybora Ozsoylu (Mersin), 35- Gülsevim Esen (Amasya), 36- Ümit Ertürk (Antalya), 37- Hakan Okanoğlu (Bitlis), 38- Mehmet Er (Adana), 39- Cengiz Özgür (Trabzon), 40- Bülent Büyükdağ (Adana), 41- Şule Açıkgöz (Muş), 42- Cemil Demir (Kütahya), 43- Nuray Pehlivan (Aydın), 44- Sedat Kalender)Ankara), 45- İlknur Gürcan (İzmir), 46- Özlem Şişikoğlu (İzmir), 47- Ahmet Kabaalioğlu (Kastamonu), 48- İsmail Avşaroğlu (K.Maraş), 49- Figen Tulu (Karabük), 50- Mahsum Bazencir (Diyarbakır), 51- Handan Yağan (Bursa), 52- Nihat Biçer (Muğla), 53- Hülya Ersayit (Mardin), 54- Bülent Kahvecioğlu (İstanbul), 55- Özgür Tek (Tokat), 56- İ. Mehmet Sözübir (İstanbul), 57- Fatih Yavuz (Siirt), 58- Yusuf Balaban (Elazığ), 59- Arif Polat (Elazığ), 60- Ergin Sezen (Çanakkale), 61- İlker Kılınçlar (Manisa), 62- Vedat Topkaç (Afyon), 63- Ali Gün (Balıkesir), 64- Nüvit Gönül (Kars)., 65- Aykut İçöz (Kayseri), 66- Ayşe Bayındır (Afyon), 67- Sefer Karabaş (Muğla), 68- Bahadır Oren (Aydın), 69- İ. Nadir Kırgız (Tekirdağ), 70- Beyhan Mukul (İstanbul), 71— İbrahim Keleş (Bafra) 72- Arda Çakmakoğlu (Düzce), 73- Murat Ozen (İstanbul), 74- Tanyel Çipli (Aydın), 75- Zeynep Çukurderesi (İstanbul).

FOTOĞRAF MAKİNESİ KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Oytun KURT (Karabük) 2-Cem ERCAN (Adapazarı), 3- Bora TUNCAY (Denizli), 4- Bahadır HARMANKAYA (Isparta), 5- Veysel ÇİNDEMİR (Kars)

BİR HİKÂYE YAZALIM
Ödüllü Yarışma Birincisi

ALIN TERİ BİR BAŞKADIR

Köyde Hacer Nine'yi herkes tanırdı. Oğlu ölünce, gelini de iki çocuğunu bırakıp kaçmıştı. Nine, torunları Murat ve Zehra'yla bir başına kalınca, elindeki birkaç kuruşla tavuk almış, geçimini yumurta satarak sağlamaya başlamıştı. Nine, torunlarını okutmak, onları sorumluluk taşıyan insanlar olarak yetiştirmek istiyordu. Onun için şimdiden onlara sorumluluk yüklemeye karar verdi. Ertesi gün kasaba pazarı kuruluyordu. Şimdiye kadar çocuklar kasabaya hiç yalnız inmemişlerdi. Bu kez onları yalnız göndercekti.

Sabahleyin yumurtaları topladı, sepete yerleştirdi. Torunlarını çağırdı:

— Çocuklar bu yumurtaları ikiniz kasabaya götürerek satacaksınız. Artık büyüdünüz. Yalnız başınıza da gidebilirsiniz, dedi.

Zehra sepeti koluna taktı. İki çocuk sevinçle kasabaya doğru koşmaya başladılar. Pazarda herkesin dikkatini, yumurtalarını satmak için çırpınan iki çocuk çekmişti. Kısa sürede yumurtaları sattılar. Murat, iki tane o kıpkırmızı, güzel ekmeklerden aldı. Artan parayı da köye dönerken elinde sımsıkı tutuyordu. Eve vardıklarında ikisi de oldukça yorgundu. Ninelerinden birer "Aferin" aldılar. Yemekte iki çocuğa da ekmeğin tadı daha güzel geldi. Bunu ninelerine söyleyince yaşlı kadın:

— Tabiî yavrularım! dedi. Çünkü bu ekmek sizin alınteriniz ve emeğinizle alındı. Unutmayın; alınteriyle kazanılan hep daha güzel, daha tatlıdır!..

Nezahat KILINÇ (İSTANBUL)

küçük tasarruflarınız için de

TÜRK TİCARET BANKASI

TÜRKBANK

"İKİNCİ ADRESİNİZ"